

Ikt. szám: HOB/1-1/2013.

HOB 1/2013. sz. ülés
(HOB 106/2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Honvédelmi és rendészeti bizottságának**
2013. január 17-én, csütörtökön, 10 óra 5 perckor
az Országház földszint 93. számú tanácstermében
megtartott rendkívüli üléséről

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	3
Az ülés résztvevői	4
Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirendi javaslat elfogadása	6
Tájékoztató: Mit tesznek és milyen eredménnyel hazánk bűnüldöző szervei a társadalmat felháborító bűncselekmények elkövetőivel szemben? Szükségesnek látják-e új preventív eszközök megalkotását a törvényhozás részéről az elmúlt időszakban elkövetett brutális bűncselekményekhez hasonló esetek megelőzése érdekében?	6
<i>Elnöki bevezető</i>	6
<i>Dr. Hatala József altábornagy, országos rendőrfőkapitány tájékoztatója</i>	7
<i>Kérdések, vélemények; válaszok</i>	9

Napirendi javaslat

Tájékoztató: Mit tesznek és milyen eredménnyel hazánk bűnüldöző szervei a társadalmat felháborító erőszakos bűncselekmények elkövetőivel szemben? Szükségesnek látják-e új preventív eszközök megalkotását a törvényhozás részéről az elmúlt időszakban elkövetett brutális bűncselekményekhez hasonló esetek megelőzése érdekében?

Meghívottak:

Belügyminisztérium képviselői

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dr. Kocsis Máté** (Fidesz), a bizottság elnöke

Csampa Zsolt (Fidesz), a bizottság alelnöke
Básthly Tamás (KDNP), a bizottság alelnöke
Ivánicsik Imre (MSZP), a bizottság alelnöke
Ágh Péter (Fidesz)
Bíró Márk (Fidesz)
Borbély Lénárd (Fidesz)
Farkas Zoltán (Fidesz)
Kulcsár József Ferenc (Fidesz)
Tamás Barnabás (Fidesz)
Tóth Gábor (Fidesz)
Juhász Ferenc (MSZP)
Jámbor Nándor (Jobbik)
Mirkóczki Ádám (Jobbik)
Rubi Gergely (Jobbik)
Dr. Dorosz Dávid (LMP)

Helyettesítési megbízást adott

Básthly Tamás (KDNP) megérkezéséig Csampa Zsoltnak (Fidesz)
Ágh Péter (Fidesz) megérkezéséig Bíró Márknak (Fidesz)
Borbély Lénárd (Fidesz) megérkezéséig Farkas Zoltánnak (Fidesz)
Dr. Mátrai Márta (Fidesz) Kulcsár József Ferencnek (Fidesz)
Dr. Simon Miklós (Fidesz) dr. Kocsis Máténak (Fidesz)
Földi László (KDNP) Tóth Gábornak (Fidesz)
Dr. Harangozó Tamás (MSZP) Juhász Ferencnek (MSZP)

A bizottság titkársága részéről

Laban János, a bizottság főtanácsadója
Ácsné Kovács Katalin, a bizottság munkatársa

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Dr. Hatala József altábornagy, országos rendőrfőkapitány
Dr. Tóth László helyettes államtitkár (Belügyminisztérium)
Dr. Vadai Ágnes országgyűlési képviselő (független)

Megjelentek

Papp Károly vezérőrnagy, az országos rendőrfőkapitány általános helyettese
Dr. Nagy Krisztina mb. főosztályvezető (Belügyminisztérium)
Szinay Ildikó parlamenti titkár (Belügyminisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 5 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirendi javaslat elfogadása

DR. KOCSIS MÁTÉ (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Nagy tisztelettel köszöntök mindenkit az Országgyűlés Honvédelmi és rendészeti bizottságának rendkívüli ülésén. A határozati Hárszabály 67. §-a alapján a bizottsági tagok egyötödének kezdeményezésére hívtam össze mai bizottsági ülésünket.

Nagy tisztelettel köszöntöm a megjelent képviselőtársaimat, a sajtó munkatársait és minden kedves vendégünket.

Megkülönböztetett tisztelettel köszöntöm dr. Hatala József altábornagy urat, országos rendőrfőkapitányt, Papp Károly vezérőrnagy urat, a főkapitány úr általános helyettesét és dr. Tóth László helyettes államtitkár urat a Belügyminisztériumból.

Tisztelt Bizottság! Elsőként a határozatképesség megállapítására kell sort kerítenünk. Megállapítom, hogy 12 bizottsági tag személyesen van jelen, 6-an pedig helyettesítési megbízást adtak. Ekképpen bizottságunk 18 fővel határozatképes.

A napirendi javaslatot írásban megkapták. Módosító javaslat ahhoz nem érkezett, ezért megkérdezem a bizottság tagjait, hogy ki az, aki a napirendi pont megtárgyalásával egyetért. Kérem, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a bizottság egyhangúlag elfogadta a napirendet.

Mielőtt rátérnénk ennek megtárgyalására, tájékoztatom önöket, hogy dr. Vadai Ágnes képviselőtársunk írásban jelezte szándékát, hogy bár nem tagja a Honvédelmi és rendészeti bizottságnak, de ülésünkön részt kíván venni, valamint kérte, hogy hozzászólási jogot biztosítsunk számára a napirend kapcsán. Én ezt a magam részéről javaslom, és kérdezem a bizottságot, hogy ki az, aki támogatja a képviselő asszony hozzászólási jogának megadását. Kérem, kézfeltartással szavazzanak! *(Szavazás.)* Ki az, aki ellenzi? *(Senki sem jelentkezik.)* Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)*

15 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 3 tartózkodás mellett a képviselő asszony hozzászólási joggal vesz részt a bizottságunk ülésén.

Tájékoztató: Mit tesznek és milyen eredménnyel hazánk bűnüldöző szervei a társadalmat felháborító bűncselekmények elkövetőivel szemben? Szükségesnek látják-e új preventív eszközök megalkotását a törvényhozás részéről az elmúlt időszakban elkövetett brutális bűncselekményekhez hasonló esetek megelőzése érdekében?

Elnöki bevezető

Tisztelt Bizottság! Azért is kezdeményeztük ennek a bizottsági ülésnek a megtartását, mert az elmúlt hetekben történt egy-két olyan bűncselekmény, amelynek kapcsán komoly politikai vita alakult ki, egy többmezős politikai vita, és ennek kapcsán olyan felhangok jelentkeztek, amely miatt azt gondoljuk, a rendészeti bizottságnak foglalkoznia kell vele. Eszerint - különösen az ellenzéki pártok részéről - közbiztonsági kérdést, közbiztonsági problémákat, aggályokat fogalmaztak meg. Ekkor gondoltuk azt, hogy szükséges a közvélemény megnyugtatása és egyáltalán tárgyilagos tájékoztatása érdekében meghívunk az Országos Rendőr-főkapitányság vezetőit, beszámolót kérni tőlük arra vonatkozóan, hogy mi történt pontosan, a rendőrség milyen intézkedéseket tett, milyen gyorsasággal vagy éppen lassúsággal vagy milyen módszerrel kerítette kézre az elkövetőket, egyáltalán a rendőrség ennek kapcsán hogy végezte a munkáját. Mert amennyiben ez nem tisztázódik, akkor a rendőrség megítélésén a közvélemény szemében olyan csorba eshet, ami akár méltatlan is lehet. Én ennek a szükségességét látva kezdeményeztem azt, hogy hallgattassék meg az

Országos Rendőr-főkapitányság vezetése az adott ügyekkel kapcsolatban, különös tekintettel azért - ismétlem -, mert nagyon komoly politikai ösztűz alá került az ügyek mentén maga a Belügyminisztérium és maga a magyar rendőrség is, melynek becsülete a magyar emberek szempontjából és érdeke szempontjából nem játék, és egyáltalán nem mindegy, hogy mi a közbeszéd tárgya. Ennek kapcsán reményemet fejezem ki az iránt, hogy a bizottság tagjai egy konstruktív vitát folytatnak ma le, és megteszik az ügyben szükséges esetleges javaslatokat is.

Ezért engedjék meg, hogy elsőként megadjam a szót dr. Hatala József altábornagy úrnak, országos rendőrfőkapitánynak, hogy módot adjunk neki, vagy lehetősége legyen arra, hogy a sajtóban vagy a politikai véleményekben felmerülő félreértéseket tisztázhassa.

Főkapitány úr, parancsoljon!

Dr. Hatala József altábornagy, országos rendőrfőkapitány tájékoztatója

DR. HATALA JÓZSEF altábornagy, országos rendőrfőkapitány: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselők! Hölgyeim és Uraim! Előljáróban szeretném azt mondani, hogy a bűncselekmények felderítésének módszereiről nem kívánok itt nyilatkozni, mert semmiféle módon nem kívánok üzeni kifelé, hogy a bűncselekményt milyen módon és milyen technikai vagy egyéb eszköz felhasználásával oldottuk meg. Ez annyira belső szakmai kérdés, hogy gondolom, ezzel a képviselő urak egyetértenek. A tájékoztatóm értelemszerűen - a tisztemből és állománycsoportomból adódóan - szűk szakmai szempontú és nem más.

Még mielőtt a 2012. december 16-ától 2013. január 15-éig terjedő időszakban elkövetett, a közvélemény által joggal érdeklődésre számot tartó bűncselekmények vonatkozásában szólnék, feltétlenül szükséges, hogy általánosságban egy-két szót ejtsék. Magyarországon az 1920-as évek elejétől történik valamilyen módon a bűncselekmények számbavétele és regisztrációja. Értelemszerűen ebben a regisztrációban mindenütt előkelő helyet kapott az emberöléssel kapcsolatos bűncselekmények regisztrációja.

Nem a regisztrációk módszerét és elveit kívánom összehasonlítani, de annyit kell tudni, hogy - most már mondhatjuk, majdnem száz év távlatából - Magyarországon plusz-mínusz 20 százalékkal, olyan 300 körüli életellenes bűncselekmény következik be. Számtalan kriminológiai és kriminalisztikai tanulmány készült abban a témakörben, hogy megfejtse, hogy miért pont így alakulnak Magyarországon ezek a bűncselekményi csoportok. Igazából nagy megfejtést nem lehetett találni. Biztos, hogy van, de eddig még senkinek igazából nem sikerült.

Ezzel együtt 2012-ben Magyarországon 239 befejezett bűncselekmény volt emberölésben. Ha ezt a statisztikai adatot figyelembe vesszük, a 239 befejezett emberölésben 110 volt a szándékos emberölés. Ha ezeket az adatokat figyelembe vesszük, és rátekintünk az ENSZ által gyűjtött adatokban rejlő összehasonlítási lehetőségre, maga az ENSZ úgy mutatja, hogy 2010-ben Magyarország Európa 43 országa között a 13. volt a százezer lakosra jutó bűncselekmények vonatkozásában befejezett emberölésnél. Ez azt jelenti, hogy százezer lakosra Magyarországon 1,3 eset, emberölés jutott. 2012-ben - büszkén mondhatom - a statisztikai adatokat figyelembe véve Magyarország ezen a táblán jelentősen előrelépett, a 8., 9. helyre kerültünk. Olyan jobb gazdasági környezetben lévő országokat előztünk meg, mint mondhatom Dániát, Belgiumot, úgyhogy a magyar állapotok miatt az emberölés vonatkozásában, és mondhatnám, a közbiztonság vonatkozásában nem kell szégyenkeznünk.

Még mielőtt az említett egy hónap alatti eseményekre rátérnék, el szeretném mondani, hogy a magyar rendőrség mindig és jelenleg is nagy erőt fordít arra, hogy a lakosság igényeit, a lakosságtól jövő jelzéseket - amely jöhet közvetlenül a lakosság képviselői szerveitől vagy a sajtó útján - figyelemmel kísérje, és a lehető leggyorsabban reagáljon. Ennek érdekében kialakítottunk olyan fórumrendszert, ahol a rendőri vezetők rendszeresen és visszatérően találkoznak a lakosokkal. Itt gondolok a kistérségi fórumrendszerre, ami azt mutatja, hogy

közel 2000 ilyen eset volt az országban az elmúlt évben, hogy a rendőri vezetők találkoztak különböző fórumokon a lakossággal, illetve a lakossági szervezetek képviselőivel. El kell mondani, hogy a rendőrségre vonatkozó törvény alapján minden önkormányzati testület előtt be kell számolnia a rendőri vezetésnek a terület közrendjéről és közbiztonságáról. Ha jól emlékszem, ez háromezer-egyszázhetven-egynéhány önkormányzatot jelent, és elenyésző, egy-két esetben fordul elő, hogy a rendőrség adott területre vonatkozó területi, helyi vagy KMB-s beszámolóját nem fogadják el.

Úgy gondolom, számtalan példát tudnánk hozni, hogy az ilyen beszámolókon a testület határozatban köszöni meg a rendőrség munkáját, különösen az együttműködési kérdésekben. Az Országos Rendőr-főkapitányság főigazgatói is több olyan lakossági fórumon vettek részt, amelyek a kistélepülések biztonságával foglalkoztak. Tehát kellő ismeretünk és rálátásunk van Magyarország közbiztonságára.

Még azért egyet szeretnék elmondani, hogy ha egy kicsit visszanezünk a kriminalisztika történetében, sajnos mindig volt és mindig lesz olyan esemény, amely a lakosságot, a társadalmat irritálni fogja. Nem időhúzás és nem mellébeszélés, csak figyelembe ajánlanék egy-két esetet. 1907-ben is előfordult egy Dános nevezetű településen, ahol négy embert megöltek. Ha az akkori sajtóhíradásokat megnézik, heves vita kísért akkor is a kérdéskört, és a lakossági indulatok odáig is elmentek, hogy megfenyegették a táblabíróságot, hogy vitriollal leöntik őket, ha nem az lesz az ítélet, amit gondolnak.

Nem akarom nagyon feszegetni, de mindenki előtt ismert 1912-ből a cinkotai bádogos esete. 1926-ban egy kuplé is született még, hogy „Lédererné, mi van a kosárban?” (*Jelzésre:*) „Kodelkának keze, feje, lába.” Pontosan így szólt a kuplé. És akkor csak évszámokat mondok: 1961., '64., '69., '71., '74., '86. Sajnos mindig történnek olyan események, amelyek az elkövetés módjában, brutalitásában teljesen joggal háborítják fel az embereket, és teljesen joggal követelik a felelősségre vonást. Ezzel mi teljes mértékben egyetértünk. De úgy gondolom, hogy egy rendészeti szerv, amelynek feladata törvény szerint eljárni, amellet, hogy odafigyel az ilyen igényekre, tevékenységét nem a jogos felháborodás alapján kell végezni, hanem a hatályos törvények és eljárási szabályok szerint. Vannak időterminusok, amelyeket ki kell várni, mert előírás, illetve vannak szakértői munkák, amelyeket nem lehet előbb elvégezni, mert az a vizsgálat nem készül el fizikai és biológiai okok miatt előbb. Tehát az ilyen bűncselekmények felderítése egy összehangolt, elkötelezett, fáradságot nem kímélő tevékenységet igényel.

Természetesen soha nem tagadtuk, és nem is fogjuk tagadni, hogy egy ilyen szituációban, egy ilyen fizikai és mentális terhelés mellett esetleg a kollégáim nem fognak elkövetni hibát, vagy esetleg nem veszik észre a bizonyíték valamelyik részét vagy körülményét. Tehát a munkánkat, amellet, hogy figyelemmel kísérjük a közvéleményt, a hatályos törvények és szabályok szerint fogjuk végezni ezután is.

És most engedjék meg, hogy hadd térjek rá a kérdéses időszakra: 2012. december 16. és 31. között elkövetett kérdéses bűncselekmények. Természetesen ezek nem mindegyike kapott hangot a sajtóban, és egyet vegyenek figyelembe, amikor szólok: ez durván egy hónap. Mint ahogy említettem, emberöléses és életellenes ügyekben egyhónapos idő általában rövid, és nem biztos, hogy egy hónap alatt mindig sikerül megoldani a feladatot. Vannak bűncselekmények, amelyek évek múlva tisztázódnak, kerül elő az elkövető, van, ahol egy évtized után. Ennek a bűncselekménycsoportnak van egy ilyen sajátossága. (*Ágh Péter megérkezik az ülésre.*)

2012. december 16. és 31. között életveszélyt okozó testi sértés vonatkozásában hat bűncselekmény történt, ebből ötnek megvan az elkövetője, az igazságszolgáltatás rendszerében van. Ezt, ha nézem, gyors számítással 83,3 százalék.

Emberölés büntettének kísérlete volt két eset ebben a két hétben. Ebből mind a két elkövető megvan.

Emberölés büntette, befejezett négy eset van, ebből három elkövető az igazságszolgáltatásnál van. Ez 75 százalékos teljesítmény.

2013. január 1. és január 14. között életveszélyt okozó testi sértésnél négy cselekmény volt, ebből három elkövető megvan. Gondolom, hogy ezt a két hetet figyelembe véve egy 75 százalékos eredmény szép eredmény.

Halált okozó testi sértésnél három eset történt. Itt az idő rövidege miatt, mert egy igazából még az értékelt időszak vége felé volt, 8-án, egy már megvan.

Emberölés büntette kísérlete volt az első két hétben két eset, mind a kettő megvan.

Emberölés büntette, befejezett január első két hetében négy eset volt, és ebből három eset megvan.

Tehát én úgy gondolom, ezeket a statisztikai adatokat így, a száraz tények alapján figyelembe véve, nem kell szégyenkezniük sem a közvélemény előtt, sem a nemzetközi összehasonlítás vonatkozásában, Magyarország rendőrsége az életellenes bűncselekmények vonatkozásában európai szinten megbecsült és elismert partner.

Az elfogások száma is jelentős mértékben emelkedett az elmúlt évben. Ez is hozzájárul ahhoz, hogy - gondolom - visszafelé szorultak bizonyos kérdések.

Egy érdekes adat. Az utazási lehetőségek megnyíltával a bűncselekmények elkövetéséért körözött személyek jelentős része más országban próbálja meghúzni magát. Ez természetes, most egy személyi igazolvánnyal pillanatok alatt Bécsbe, Berlinbe, Párizsba lehet jutni. Úgyhogy eléggé sok esetben, mire a bűncselekményt felderítik, egy-két nap esetleges késéssel az elkövető már más országban van. 2012-ben a nemzetközi bűnügyi együttműködés keretében magyar bűnelkövetőt közel 147 esetben - ha jól emlékszem - fogott el különböző ország rendőrsége. Azt mindig haza is szállítottuk. Ez a hazaszállítás közel 200 millió forintba került. Tehát úgy gondolom, hogy bizonyos feltételek mellett nem nagy esélye van az elkövetőknek eltűnni az erőszakos bűncselekmények és más bűncselekmények vonatkozásában.

Elnézést, elnök úr, a statisztika egy nagyon hátulütő dolog, nem élünk és sohasem élünk a statisztika bővületében. A rendőri munka értékelésére és elemzésére komplex rendszerek vannak, amelyeket figyelembe veszünk, csupán egy statisztikai rendszer nem ad valós képet, hogy milyen teljesítményt nyújtanak a kollégák. Vannak belső értékelő és mérő rendszerek, amelyeket párhuzamosan kell alkalmazni, és össze kell vetni az ENYÜBS-rendszerrel. Ezeket az elemzéseket el is végezzük.

Hogy mennyire fontos az elemzés és mennyire fontosnak tartjuk az elemzést, éppen ezért az elmúlt időszakban az értékelő-elemző munkát végzőket szakmailag és létszámában is megerősítettük. Enélkül távlatokban a bűnözéssel szemben felvenni a küzdelmet nem lehet.

Vannak nagyon szép eredmények. Tisztelt Elnök Úr! Gondolom, nem követek el hibát, ha innen köszönöm meg a kollégáknak azt a teljesítményt, amit az elmúlt hónapban nyújtottak. Elkötelezetten tették, hivatásukhoz méltóan tették, nem akadályozta őket, hogy karácsony és újév volt, és elviselték azt a fáradtságot, ami ezzel járt. Úgyhogy köszönöm a kollégáknak.

Kérdések, vélemények; válaszok

ELNÖK: Köszönjük szépen, tábornok úr. Több jelentkező képviselőtársam már volt, de engedjék meg, hogy egy rövid reakciót hadd mondjak az elhangzottakra, amiért ma valójában itt szükséges volt találkozoznunk. A rendészeti bizottság tagjainak legalább abban szükséges konszenzusra jutniuk, hogy a magyar rendőrség megítélése nem játék, és éppen ezért jó, hogy a főkapitány úr ezeket a dolgokat most itt elmondta nekünk, és tisztázta adott esetben a félreértéseket.

Amivel zárta a mondandóját főkapitány úr, azt szükséges megismételni, azzal a kiegészítéssel, hogy jó, ha tisztán látjuk, hogy a magyar rendőrségnek abban kevesebb a

cselekvési lehetősége, sőt sokszor szinte lehetetlen, hogy adott esetben egy kocsmái verekedést megelőzzön. Abban viszont óriási feladata van, hogy ilyen esetekben az elkövetőket kézre kerítse. Tekintettel arra, hogy az emberölések kapcsán a felderítés 85 százalékot mutat, én azt hiszem, hogy a magyar rendőrség a helyén van és működik, és a saját maga üzenetét a bűnözők felé világosan megfogalmazza. Tehát bűn nem marad a mai magyar rendőrség jóvoltából büntetlenül. Éppen ezért a magam részéről is szeretném megköszönni a kollégáknak a gyors és pontos munkát, mint azt korábban már a sajtón keresztül megtettem. Ugyanakkor mégiscsak fontos, hogy a képviselőkben, akár kormánypárti, akár ellenzéki képviselőkben az elmúlt napokban, hetekben megfogalmazott kérdéseknek teret adjunk. Éppen ezért elsőként Csampa Zsolt alelnök úr jelezte hozzászólási szándékát, neki adom meg a szót. Parancsoljon!

CSAMPA ZSOLT (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Kapitány Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy gondolom, hogy az első szó mindenféleképpen a köszöneté, ahogy a kapitány úr befejezte és ahogy az elnök úr elkezdte, már csak azért is, mert az elmúlt időszak reakciói a rendőrség részéről, azt gondolom, hatékonyak, pontosak és gyorsak voltak.

Itt lehet 2008-tól 2011-ig is eseteket elővenni, gyakorlatilag a csepeli kettős gyilkosság vagy akár a pszichológusnő meggyilkolása kapcsán, vagy akár nem olyan régen, mint hallottuk, ami borzolta a kedélyeket és egy ország fogott össze egy kisfiú halálával kapcsolatban.

Úgy gondolom, hogy ezek azok a tények, amit természetesen a média felkap, a média megfogalmaz és nyilvánosságra hoz. Azokat a számadatokat pedig - vélhetően nem kezdjük el bújni az internet világát, ugye adott esetben nemcsak a rendőrség honlapját, hanem adott esetben a Legfőbb Ügyészség statisztikai honlapját, ami, azt gondolom, megint csak tényszerű és alátámasztja mindazt, amit a főkapitány úr mondott.

Én magam azért gyűjtöttem az elmúlt huszonnégy-negyvennyolc órában egy-két adatot, engedjék meg, hogy ebből idézzek. A Legfőbb Ügyészség honlapján a statisztika szerint a befejezett emberölések száma 2004-ben 200 fölött volt, azóta mindig alacsonyabb, 2006-ban 174, 2007-ben 154, 2008-ban 147, 2009-ben 139, 2010-ben pedig 133 ilyen eset volt. Én azt gondolom, hogy önmagukért beszélnek ezek a számok, bár zárójelben kell megjegyeznem, hogy egy is sok, és ebben, azt gondolom, egyetértünk ellenzék és kormányoldal tekintetében. 2012 első negyedévében pedig 38, ami az előző évhez képest megint csak egy kisebb mutatószám.

Úgy gondolom, hogy ami a törvényhozás tekintetét és a törvényhozás munkáját érintő kérdés: 2010-ben megpróbáltuk, és gyakorlatilag különböző törvénymódosítások kapcsán megalkottuk a három csapás törvényt, amit - már hála a jóistennek, azt kell mondanom, a média erről is közvetít - vannak bíróságok, amelyek alkalmaznak. Illetve vannak sorozatos bűncselekmények, ahol a három csapás törvényt már alkalmazza is a bíró, határozottan elmondja, hogy nincs is más lehetősége, csak a három csapás alapján a legsúlyosabb bűncselekmény kategóriájába beemelni, és a büntetési tételt is e tárgyban megfogalmazni.

Úgy gondolom, és azt látom saját magam tapasztalatai alapján, hozzáteszem, hogy az elmúlt napokban akár Budapest tekintetében a közrend, közbiztonság tekintetében, mondjuk, az aluljárók kapcsán bizonyos dolgokat az ember tudomásul vesz, hogy az Alkotmánybíróság eltöröl egy jogszabályt, egy törvényt, viszont a rendőri jelenlét akár mondjuk, a Nyugati pályaudvar tekintetében is határozottan érezhető, és ugyanúgy gyakorlatilag fönntartja a közrendet és közbiztonságot. Azt gondolom, hogy ezt a gyors reakciót a rendőrség irányából úgyszintén pozitív megfogalmazásként kell, hogy e tekintetben megfogalmazzam saját magam, mint képviselő is.

Egy kérdést szeretnék föltenni tábornok úrnak, ez többek között akár Budapesttel, akár Borsod-Abaúj-Zemplén megyével kapcsolatos. A közrend, a közbiztonság, a látható rendőrség, amit magam tapasztalok azért többször is, hogy milyen cselekvési terv - amit már korábban miniszter úr is megfogalmazott itt a bizottságunk előtt -; hogyan érzékelik akár az egyéb bűncselekmények tekintetében a rendőrség láthatóságából fakadó visszaszorulást? Hisz gyakorlatilag a statisztikai számok is bizonyos tekintetben ezt mutatják, de azért úgy gondolom, hogy megnyugtatólag hathat itt akár képviselőtársaimra, akár pedig a széles média jelenléte is azt mutatja, hogy ha kapunk erre egy választ, akkor picit azért nyugodhatnak a kedélyek is.

Köszönöm szépen, kapitány úr, még egyszer a munkájukat.

ELNÖK: Tábornok úr, parancsoljon!

DR. HATALA JÓZSEF altábornagy, országos rendőrfőkapitány: Köszönöm, elnök úr. A rendőri munka, mint ahogy mondtam, alapvetően egy értékelő, elemző munka, és a lakosságtól jövő információk figyelembevételével zajlik. Egy-egy bűncselekményi forma, új forma megjelenésére való reagáláshoz idő kell. Vannak bűncselekmények, amelyeknek elkövetésére, főleg arra, amely még nem volt, a magyar rendőrségnek technikailag, módszerbelileg és szervezeten fel kell készülnie. Ez nem olyan kérdés, mint az, hogy elromlott a televízióm; elmentem, vettem egy újat; beteszem a helyére; bedugom és fogom rajta az adást. Ennek van időbeli lefutása. Ezt sajnos - tetszik, nem tetszik - ki kell várni. Ez az élet adta helyzetekből adódik.

Rendőri jelenlét. Nem véletlenül tűztük ki célul, hogy egyes térségekben fokozottabban jelenünk meg rendőri jelenléttel. Ehhez alapvetően azokat a szervezeteket kellett helyzetbe hozni, akiknek alapvető hivatása, hogy a nem tipikus esetekre gyorsan és rendkívüli módon reagáljanak. Megindult egy folyamat, amely eredményezte, hogy a készenléti rendőrség egyes egységeit a területi szervekhez közelebb vittük, és létszámában megerősítettük. De ehhez fel kellett venni a kollégákat, ki kellett képezni, és munkába kellett állítani. Higgyék el, a rendőri munka is, mint az élet más területén is, tapasztalati munka, amelynek során a parancsnokoknak és a beosztotti állományoknak is meg kell szerezni azokat a tapasztalatokat, amelyek eligazítják a napi munkájuk során.

Egy statisztikai megjegyzést tennék, hogy a magyar rendőrség évente 7-8 millió közötti intézkedésben vesz részt. Nagyon nagy szám. Ez magában foglalja a bűnöző elfogásától kezdve az útbaigazítás és tájékoztatás minden válfaját. Természetesen ilyen nagyszámú intézkedés magában hordozza az esetleg szakszerűtlen vagy jogszerűtlen intézkedés kérdését.

Visszatérve a rendőri jelenléthez, ennek érdekében megerősítésre került a készenléti rendőrség budapesti egysége plusz egy osztállyal. Kialakításra került a területi diszlokáció, így készenléti rendőrségnek egysége található Győrben, Szombathelyen, Pécsen, Kiskunhalason, Nyírbátorban és Miskolcon. A frekvenciált területeken lévő osztályok létszáma a többi osztályokétól magasabb, ott 200 fő. A rendőri intézkedési aktivitása a készenléti rendőrségnek 2010-hez képest nőtt, egymillió órával több a közterületi jelenléte.

A készenléti rendőrségnek az elfogása az elmúlt időszakban majdnem megháromszorozódott. És amint mondtuk, ahogy a rendőri jelenlét és a rendőri intézkedés aktivizálódni fog, egyre több rendőr lesz jelen, a látenciából fogjuk előcsalni a bűncselekményeket, és ez meg fog jelenni a statisztikában. És aki így ránéz a statisztikára, föl fog kiáltani, hogy jaj, valami romlott. Nem. Javult a rendőri munka. Nem hiszem, hogy nagy hibát követek el, ha a statisztikával kapcsolatosan egy személyes történetet mondok el. Rendőri vezetői koromban egyszer kaptam egy éves értekezleten olyan házi feladatot, hogy tábornok úr, tessék az ittas járművezetések számát csökkenteni. Ennél könnyebb házi

feladatot magyar rendőri vezetőknek nem adhattak. Semmi egyebet nem kell csinálni, azt kell mondani a kollégáknak: ne tessék többet ittas vezetés ügyében ellenőrzést folytatni az utakon. Úgy gondolom, hogy ezt megmosolyoghatja mindenki. A rendőri aktivitás értelemszerűen elő fogja hozni a bűncselekményszám növekedését.

Úgy gondolom, hogy minden olyan alapvető programot elkészítettünk és összeállítottunk, amely biztosítja azt, hogy eredményesen fel tudjunk lépni. Tudom, egyes bűncselekmények elkövetésénél vannak indulatok, amelyek mondják, hogy hogyan kellene csinálni. Szerencsére demokráciában ezek a módszerek nem lehetségesek. Nem lehet már a redőnyt lehúzni, nem lehet fizikai kényszerrel hál' istennek ilyen vallomást kapni. Csak az eljárási szabályok szerint tudjuk ezt elvégezni. Ez pedig időigényes és munkai igényes, kérem ezt megérteni.

ELNÖK: Köszönöm. Tóth Gábor képviselő úr, parancsoljon!

TÓTH GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Szeretném a főkapitány úr által a beszámoló keretében elmondottakat megerősíteni olyan tekintetben, hogy nem egy teljesen problémamentes térség, Aszód, Gödöllő mögötti területnek az országgyűlési képviselőjeként 14 esztendeje volt lehetőségem megtapasztalni azt a bizonyos keserű poharat, amit az elmúlt években a gazdasági körülmények nehezedése kapcsán meg kellett tapasztalnunk.

Őszinte szívvel szeretném megköszönni azt a törődést, amit a gödöllői kapitányság vezetőjétől, aszódi őrsparancsnokától és minden egyes helybéli rendőrtől kaptunk. Hiszen ott, ahol Bag polgármestereként több száz, közel ezer halmozottan hátrányos helyzetű ember él, ezek között nem kis számban - ahogyan 25 esztendővel ezelőtt, amikor odakerültem, megismertem - bűnügyileg fertőzött területen élő emberképpel kell együtt dolgoznom, hát, bizony-bizony nem egyszerű az élet. Viszont nem akarván a statisztikákkal itt tovább - hogy is mondjam - büvészkedni, viszont 212 alkalommal jártak a rendőrség magasabb egységei az elmúlt esztendőben a községünkben. Én magam is megdöbbsentem rajta, 212 alkalommal, a 365 napból akkor majdnem minden napra jutott egy olyan dolog, tehát a köznyugalom és a közbiztonság ilyen tekintetben nem hiszem, hogy kérdéses lehet.

És bizony bűnöző elemek, némi politikai hátterek is próbálkoztak, próbálkoznak időnként. Tartok tőle, hogy a következő időszakban erre a dologra azért fel kell készülnünk, mert megjelent a politikum - és ez nem az önök területe, de ennek elszenvedő alanyai önök - tekintetében olyan tisztelt úriember, akinek a nevét nem szeretném itt említeni, de akinek semmi sem lesz drága annak tekintetében, hogy adott esetben a köznyugalmat és az egyebeket megzavarják. Emlékeim szerint 2008 környékén már sok mindent megtapasztaltunk a politikum és a bűnözés némi átfedését tekintve. Tehát egy a lényeg benne, hogy azt hiszem, köszönhetően a bizottságunk elnökének, ezt a dolgot a legjobbkor próbáljuk elkapni, hiszen ennek egy olyan kontextusa nyílik most ki, ami az elmúlt két esztendőben kifejezetten gazdasági és egyéb tekintetben volt izgalmas, most viszont a politikum is be fog ebbe a pályába csúszni sajnos, tartok tőle.

Egy bizonyos: a bűnügyi statisztikákon belül mindenki által ismert volt a Domony-völgyi gyilkosság az elmúlt esztendőben, gyorsan és hatékonyan oldották meg a dolgot. Ugyanakkor az elmúlt esztendőben - ugyancsak Gödöllő tekintetében - csomagtartóban holtan megtalált ember esetében az elkövetés vonalait a rendőrség villámgyorsan rendbe rakta, és két napon belül ismereteim szerint megvoltak az elkövetők. Tehát egy biztos, hogy a rendőri munka az elmúlt esztendőben lényegesen hatékonyabb lett, sokkal több rendőr van az utcákon, illetve az, hogy a gödöllői kapitány minden egyes közmeghallgatáson a községben kinn van, mellette a helyi őrsparancsnokkal és most már - hál' istennek - KMB-sünnkel is, ez mindenféleképpen azt bizonyítja és erősíti, hogy itt a közbiztonság tekintetében a szükséges lépések megtörténtek.

Nekem, ami tiszteletteljes kérdésem és egyben kérésem, ha lehet, hogy komoly igény jelentkezne a kutyáknak alkalmasint ebbe a rendszerbe egy nagyobb léptékben való beemelésére, hiszen egy-egy kutyás rendőr lényegesen hatékonyabban tud esetleg egy olyan közegben fellépni, ami több rendőr esetében sem biztos, hogy ilyen hatékonysággal megvan. Tehát ebben kérném tisztelettel a segítségét.

Még egyszer megköszönve az elmúlt esztendőkbeli munkát - napi szintű a kapcsolat a gödöllői kapitányság és a polgármestereink között. Köszönjük szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Tamás Barnabás képviselő úr. Parancsoljon!

TAMÁS BARNABÁS (Fidesz): Tábornok úr, lenne egy kérdésem. De először szeretném a választókerületemhez tartozó Ózdon történt bűncselekmény gyors felderítéséért minden elismerésemet kifejezni a rendőrségnek, hiszen huszonhat órán belül elfogták az elkövetőket. Ide is tennék egy kérdést: mivel Budapesten fogják el az ózdiakat, és rejtőzködnek ezek az elkövetők, ráadásul hajléktalanszállón, biztos vagyok benne, hogy ez nagyon összefogott rendőri erőket mozgósított, hiszen Ózdon követik el, gondolom, az ózdiak indítják a nyomozást, és huszonhat órán belül megfogják őket Budapesten. Ez megnyugtató a lakosság számára is.

Valamint egy másik kérdésem is volna. Külföldön elfogott bűnözők felderítésében és elfogásában részt vesznek-e a magyar bűnüldöző szervek? Tehát effektíve kiutaznak-e, vagy csak hazahozzák őket, tehát ott a kintiek fogják el?

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tábornok úr, parancsoljon!

DR. HATALA JÓZSEF altábornagy, országos rendőrfőkapitány: Aszód és térségével kapcsolatosan. 2010-ben, amikor ezt a beosztást betöltöttem, áttekintettük a rendőrségi létszámhelyzetet, és ahhoz a nemzetközi mércéhez igazítottuk az elképzelésünket, amely százezer lakosra vetíti a szükséges rendőri létszámot. Ehhez van egy nemzetközileg elfogadott mérőszám. Meg kellett állapítani, hogy a magyar rendőrség létszámelosztása nem igazodik ehhez. Itt az egyik legnagyobb hátrányban Pest megye volt.

Az elmúlt időszakban beiskolázott és szolgálatba állított rendőrök közül Pest megye pontosan 484 főt kapott. Ez azt eredményezte, hogy jelentős mértékben nőtt Pest megye rendőri jelenlétének lehetősége. Továbbá áttekintettük Pest megye földrajzilag pontos és alvóvárosi helyzetét, illetve problémáit, intézkedés történt arra, hogy a Készenléti Rendőrség fokozottabban jelenjen meg Pest megyében.

Köszönöm az elismerést a Domony-völgyi gyilkosságot illetően. Fogalmazzak úgy, hogy a kollégáim a felderítésnél olyan briliáns és bravúros megoldást alkalmaztak, hogy öreg bűnügyi nyomozóknak is elkerekedett a szeme. De megértik, hogy ezt a megoldási és felderítési lehetőséget nem kívánom most ismertetni.

Még tájékoztatásképpen hadd mondjam, hogy év végére a magyar rendőrség KMB-s státuszait a magyar rendőrség feltöltötte, Magyarországon KMB-s státusz jelen pillanatban nincs üres.

Egyetértek azzal, hogy szolgálatellátás szempontjából jelentős erőt és lehetőséget biztosít a kutyás szolgálat. Erre már az elmúlt évben megtettem a szükséges intézkedéseket. De megint vissza kell térni arra, hogy a kutyának meg kell születni, ki kell választani, ki kell képezni, szolgálatba kell állítani, ez megint idő. Reményeink szerint a kutyás szolgálat személyi és tárgyi feltételeinek javulásával több kutyás rendőr fog megjelenni a területeken.

Mint ahogy bevezetőmben utaltam, a magyar rendőrség a nemzetközi bűnügyi együttműködés területén megbízható és elismert partner, de megint az a terület, amiről nem

beszélhetek nyíltan. Természetesen különféle megoldások vannak és lehetőségeink vannak a nemzetközi bűnügyi együttműködés keretében a magyarországi bűnözők elfogásában és hazaszállításában. Egyébként a külföldi rendőrségeknek is hasonló lehetőségei vannak Magyarországon.

Köszönöm.

ELNÖK: Kulcsár József képviselő úr következik; őt Mirkóczki Ádám képviselő úr követi.

KULCSÁR JÓZSEF FERENC (Fidesz): Köszönöm. Tábormok urak, én a következőt szeretném megkérdezni, ugye a statisztikáról sokat beszéltünk, hogy országos szinten ez a statisztika hogyan néz ki. Tehát Pest megye már elhangzott, de van egy Borsod megyénk, van egy Szabolcs, Nógrád, Vas megyénk, biztos, hogy vezetnek ilyen statisztikákat. Természetesen én is gratulálok az elvégzett munkájukhoz, hiszen nem olyan régen olvastam egy újságot, talán tegnap, hogy az egyik elfogásnál a lakosság kiment és megtapsolta a rendőröket; nagy öröm volt számukra, és nem tudták másképpen elismerni, csak így, hogy megtapsolták őket. Szívem szerint én is megtapsolnám, mert valóban az a munka, amit végeznek, fantasztikus, és valóban, amit ön is említett, hogy karácsonkor, szilveszterkor is kinn vannak és dolgoznak ezek az emberek. De engem tényleg érdekelne, hogy országos szinten, megyei szinten hogy van.

A másik kérdésem, hogy az emberöléses bűncselekmények lakáson belül, köztéren, családon belül - tehát ezeknek a megoszlása hogy van.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tábormok úr, parancsoljon!

DR. HATALA JÓZSEF altábornagy, országos rendőrfőkapitány: Természetesen a statisztikai adatgyűjtés rendőri szervre, kapitányságokra, megyékre és az országra vonatkozik. Abba a hibába soha nem esünk, hogy a Vas megyei kollégák teljesítményét a borsodival hasonlítsuk össze, mert teljesen más viszonyok vannak, azt mindig önmagához viszonyítjuk, és a térségben lévő problémák kezelését vesszük figyelembe. De úgy gondolom, hogy ez a bizottsági ülés ennek az értékelésnek nem tud annyi időt biztosítani, hogy ebbe belemélyedjünk.

Én úgy gondolom, amit említett esetet, hogy a kollégákat az ott lakók megtapsolták, ennél nagyobb elismerés nem lehet.

Meggyőződésem, hogy az újonnan felvett és kiképzett kollégák négy, öt, hat év múlva egy potenciális magas szakmai szintű társaságot, rendőri állományt fog eredményezni. Az én szakmai tapasztalatom vagy élettapasztalatom, hogy vannak rendőrök, akiket a jóisten is rendőrnek teremtett, azt nem lehet elgáncsolni, abból jó rendőr lesz. Az állomány nagy része kiképezhető, megtanítható, felkészíthető a rendőri munkára. Itt be kell vallani, van, aki meg nem, az nem való a testületbe. De ez megint időigényes. Úgy gondolom, ha nézik és figyelemmel kísérik adott esetben a rendőrökkel kapcsolatos nemkívánatos eseményt, gondolom, utána érzékelik azokat a parancsnoki intézkedéseket, amellyel a rendőri állomány megtisztításáról van szó. Nálunk egy ittas járművezetést elkövető nem maradhat a testületben, akármilyen rendőr. Ennél a kategóriánál nincs maradás, és egyéb cselekményeknél sem. Azt hiszem, a magyar rendőrség az elmúlt két és fél évben megfelelően és határozottan fellépett az állomány erkölcsi és morális megtisztulásáért. Felvállaltuk az ezzel járó negatív kritikákat, és meggyőződésem: ez a helyes, ez az egyetlen helyes út, amin haladni kell. Remélem, más szervezet is követni fogja a mi példánkat. Köszönöm.

ELNÖK: Mirkóczki Ádám képviselő úr!

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Vendégeink! Köszönjük szépen mi is a beszámolót. Engedjék meg - főleg képviselőtársaim, kormánypárti képviselőtársaim felé mondom -, hogy amit önök most itt hozzászólásaikban lefestettek vagy vázoltak, az nagyjából egy olyan rózsaszín országot tükrözött az önök elmondásai alapján, ahol a világon szinte minden a legnagyobb rendben van, és a társadalom legvédtelenebb tagjainak vagy rétegeinek, így az időseknek és a kiskorúaknak, főleg a gyermekeknek semmi okuk arra, hogy felügyelettel menjenek iskolába, vagy nyugodtan otthon maradhatnak egyedül.

Ez természetesen nincs így, és ha önök nem merik az őszinte tényeket kimondani és a kritikákat fölállalni, vagy adott esetben önkritikusnak lenni, akkor természetesen a Jobbiknak az a dolga, hogy ezt mindig és mindenkoron megtegye. Szeretném hangsúlyozni, hogy szakmai vitát olyan értelemben, ami a főkapitány úr részéről elhangzott, nem kívánunk folytatni, hiszen abszolút korrekt volt az a beszámoló, amely ezen esetek kapcsán elhangzott, és ezt mi sem kérdőjelezzük meg. Mindig is támogattuk azt, és örömünket fejeztük ki mi is, ha kirívó bűncselekmények esetén a rendőrség minél előbb elfogta a tetteseket. Ez most is így van. Amit mi hiányolunk, teljesen más.

Főkapitány úr említette, hogy voltak bizonyos kritikák a sajtón keresztül. Adott esetben, ugyan nem mondta ki, de nyilván politikai kritikák is voltak. Ezért is sajnálom, hogy mondjuk, Pintér Sándor vagy éppen Konrád Károly államtitkár úr nincs itt, mert a Jobbik elsősorban, ha a rendőrséget kritizálja, akkor azt nem közvetlenül a rendőrségre érti, hanem ha jobban megnézzük a nyilatkozatokat, közleményeket, sajtótájékoztatókat, az mindig a Belügyminisztériumnak szól, hiszen teljesen egyértelmű, hogy a rendőrség olyan keretek között tudja végezni a munkáját, amilyen jogszabályi keretek rendelkezésre állnak.

Amikor a szigetalmi eset kapcsán kritizáltunk, az pedig a sajtó egyfajta kritikája is részünkről, hogy nem egészen úgy találta a mondanivalónkat, ahogy mi azt a sajtótájékoztatón elmondtuk. A rendőrséget két ponton bíráltuk feltételes módban a szigetalmi késelés kapcsán, és hangsúlyoztuk, hogy mind a kettőt a szemtanúk, illetve a hozzátartozók beszámolója alapján mondtuk, és ezért is tettük feltételes módba, hogy hogyan lehetséges az, hogy ha 30-40 fő támad egy másik társaságra, egyetlenegy ember kerül elfogásra. Ez mindenképp érdekes, hiszen nyilván nem egy elkövetője van, noha a késelést valószínűleg ő tette, akit elfogtak, de azért voltak ott még mások is. Ez az egyik pont.

A másik meg, hogy a szemtanúk beszámolója szerint az egyetlen, helyszínen lévő rendőr nem úgy lépett föl, ahogy kellett volna, és segítséget is időben később kért. Ez a szemtanúk beszámolója, tehát mi ezt mondtuk, nem mi találtuk ki messziről, hogy ez biztos így volt. Ezt szeretném, ha majd főkapitány úr pontosítaná, hogy akkor tényleg a leghitelesebb személy részéről kapjunk erre választ.

A statisztikai adatokkal természetesen nem kívánunk vitatkozni, ezt sokféleképpen lehet értelmezni, és sokféleképpen is értelmezik. Ezek tények, így van. Valóban, ahogy alelnök úr is említette, ha gyilkosságból egy van, akkor az is sok. Tehát ebben egészen biztos, hogy nincs vita köztünk.

Úgy kezdtem a felszólalásomat, hogy politikai vitát szeretnék leginkább folytatni, hiszen nem gondolom, hogy bármelyikünk is van azon a szinten, hogy most itt a rendőrség legfelsőbb vezetésével szakmai vitába keveredjen, és adott esetben pozitívan is jöjjön ki belőle. Ezért azt gondolom, hogy itt a parlamenti frakcióknak és pártoknak az egyetlen feladata ebben a kérdésben, hogy a rendőrség felé a lehető leghatékonyabb jogszabályi keretet és politikai háttérrel megadja az ő munkavégzésükhöz. Ahhoz azonban, hogy politikai értelemben egyfajta minimumként a közös célokat elfogadjuk, vagy lefektessünk egy olyan minimumot, amiben mindenki egyetért, ahhoz első körben a tényeket a nevén kellene nevezni.

Felsoroltunk itt számszakilag és tényszerűen nem tudom hány gyilkossági kísérletet, gyilkosságot, nagyon brutális személy és vagyoni elleni bűncselekményt, de soha nem mondjuk, illetve önök soha nem mondják, hogy valójában miről van szó. Pontosan tudjuk, és mindenki tudja, önök is, mi is, a rendőrség meg aztán pláne jobban tudja még tőlünk is, hogy ezen bűncselekmények esetében döntő többségében cigány származású elkövetőkről beszélünk. Tudom, hogy ez kellemetlen, tudom, hogy ezt nagyon rossz fölemlíteni. Higgyék el, nem az a Jobbik célja, hogy etnikai feszültségeket keltsen, hanem egy létező jelenséggel leszámoljon.

Ha nem merjük a tényeket nevének nevezni, akkor miről beszélgetünk? Hogy fogunk bármilyen megoldást találni arra a jelenségre, hogy a társadalom legnagyobb része vidéken is és most már országosan is, nem lehet arról beszélni, hogy csak Észak-Kelet-Magyarországon probléma vagy csak egyes térségekben, bizony a cigányságnak van egy rétege, amely a törvény, a munka, az oktatás világán kívül kizárólag bűnözésből tartja el magát, kisebb-nagyobb bűnözésből. Nem véletlen, hogy a kormánypártok a szabálysértési értékhatárt emelték 20 ezerről 50 ezerre. Így lehet javítani, ugye, részben a statisztikákat, viszont ez az, amiről mi beszélünk, hogy a társadalom szubjektív biztonságérzete, ami részben egy megfoghatatlan dolog, egyáltalán nem javult, sőt romlott. Mit értünk ez alatt, ki tudja megfogalmazni pontosan, hogy mi a társadalom szubjektív biztonságérzete? Sokféle definíció van rá, most nem akarok belemenni, de pontosan tudjuk mindannyian, hogy miről van szó.

Ezek azok a pontok, amelyeken azt gondolom, hogy amíg nem jutunk közös nevezőre, addig egy meddő politikai vita lesz, és nekünk sem az a célunk, hogy ez egy állóvíz legyen, hanem hogy ezt a kérdéskört a társadalom és minden tisztességes ember, törvénytisztelő állampolgár érdekében minél előbb eredményesen lezárjuk. Ehhez pedig szükség lenne a Belügyminisztérium részéről is egy olyan magatartásra, amely az ellenzéki kritikákban nem mindig a tipikus opponensi felszólalásokat vagy kritikákat látja, hanem egyszer önkritikus is lenne.

Amikor mi benyújtottunk a múlt héten egy olyan, három törvényt módosító javaslatot, alaptörvényt, szociális törvényt és Btk.-t, amely a már büntetett előéletű, elsősorban kiskorú elkövetőkre vonatkozik, hogy ha veszélyes eszközt, kést, 8 centiméternél hosszabb pengéjű kést, fegyvereket tart magánál, akkor ott bizony a szülőknek is van felelőssége - ha lehet, mondjuk, annak nevezni bizonyos esetekben ezeket az illetőket vagy ezeket a családokat -, és szankcionáljuk, hogy adott esetben letöltendő börtönbüntetéssel sújtsák ezeket a fiatal bűnözőket, akkor hogy adhat ki a Belügyminisztérium egy olyan közleményt, hogy a rendetlenséget segíti elő ez a javaslat? Kérem én önöktől most nagyon őszintén: az a rendetlenséget segíti elő, ha már büntetett előéletű fiatalokat keményebben szankcionálunk azért, mert továbbra is fegyverrel járkálnak az utcán vagy szórakozóhelyre? Gondoljunk csak a szilveszteri esetre, a szigetalmi késelesre. Önök közül ki az, aki késsel jár szilveszterezni? Ez egy normális dolog? Miért hord magával valaki ilyen ünnepen vagy bármilyen eseménykor ilyet?

Teljesen nyilvánvaló, hogy milyen szociális háttérrel beszélünk. Azt gondolom, hogy ezeket kellene végre érdemben megbeszélni. Vitatkozhatunk a szavakon, hogy a cigánybűnözés kifejezés sért-e valakit vagy sem. Vitatkozhatunk a kifejezésen, tőlem hívhatjuk mókuscínytevésnek is, csak oldjuk meg. Ne azon ragadjunk le mindig, hogy milyen lingvisztikai formulákat használunk, hanem beszéljünk végre a tényekről feketén-fehéren.

Azt gondolom, ha minden frakció komolyan gondolja, hogy ezt a kérdést meg kívánja oldani és a rendőrséget a lehető leghatékonyabb segíteni, akkor ne azon vitatkozzunk, hogy ki milyen kifejezéseket használ, hanem végre őszintén, tényszerűen nézzünk szembe a kérdéssel. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm. Engedjenek meg egy rövid közbevetést. A képviselő úr elmondott egy nagyon fontos mondatot, ami miatt a mai napnak máris volt értelme. A magyar rendőrség megítélése a rendészeti bizottság szempontjából nem mindegy. A képviselő úr azt mondta, hogy amikor a Jobbik a rendőrséget kritizálja, akkor leginkább a BM-nek címzi, és tulajdonképpen a rendőrség munkájával elégedett. Szerintem ez egy nagyon-nagyon fontos mondat volt. A magyar emberek magyar rendőrségbe vetett bizalma egyáltalán nem játék, és éppen erre utaltam az elején, hogy a rendőrség munkájával kapcsolatban megfogalmazott politikai állításoknál a politikai pártoknak, a politikai szereplőknek óvatosnak kell lenniük. Éppen ezért én azt gondolom - a képviselő úr hozzászólásának számos pontjával nem egyetértve - ez egy nagyon fontos mondat volt a magyar rendőrség megítélése szempontjából.

Tóth László helyettes államtitkár úr a Belügyminisztériumból jelezte, hogy reagálni kíván az elhangzottakra.

DR. TÓTH LÁSZLÓ helyettes államtitkár (Belügyminisztérium): Tisztelt Elnök Úr! Alelnök Urak! Tisztelt Képviselő Úr! Nagy tisztelettel köszöntöm Pintér Sándor belügyminiszter úr és Kontrát Károly parlamenti államtitkár úr nevében.

Konkrétan húsz évig voltam határőr, fél évig rendőr és három évig bv-s, úgyhogy úgy gondolom, hogy kellőképpen tudom reprezentálni a Belügyminisztériumot. De köszönöm szépen a megjegyzést önnek.

Mellettem ülnek azok az operatív emberek, akik a konkrét témával kapcsolatban teljes mértékű információt tudnak adni. Ezért jöttünk így együtt. És engedje meg, hogy ők nyilatkozzanak ezekben a kérdésekben.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tábormok úr, parancsoljon!

DR. HATALA JÓZSEF altábornagy, országos rendőrfőkapitány: Szigetszentmiklós, illetve Szigethalom esete. Természetesen ilyenkor - főleg szilveszterkor - egy kocsmai buliban, elnézést, senki nem azzal foglalkozik, hogy húsz másodpercen belül mi fog bekövetkezni, hanem boldogan, önfeledten búcsúztatja az óévet, illetve várja az újat. Ebben az esetben egy bekövetkezett ilyen eseményről nem nagyon lehet a kikerülő rendőröknek ott a helyszínen információt szerezni. A pontos felderítés és az eset körülményeinek tisztázása a nyomozás feladata, az meg időigényes. Tájékoztatom a képviselő urat, hogy ebben az ügyben 43 embert hallgattak meg eddig a kollégáim, akik ott voltak. Nem ismerem a meghallgatások részleteit, de vizsgálói múltamból mondom, lehet hogy a 43 személy ötvenféle mozzanatot fog látni, véletlenül sem fog egyezni, ebből kell majd kihámozni. Lehetőségeink szerint mindent meg fogunk tenni.

Ugyanígy a rendőri reagálással kapcsolatos észrevétel ugyanebből a megfigyelési aspektusból adódik. A hozzánk beérkezett információ után az ügyeletes kellő időben reagált és indította a szükséges megerősítő erőt. Természetesen az a rendőr, aki a térség közelében van, előbb fog odaérni és az lehet egyedül, az első, és akinek távolabbi területről kell odaérkezni, az értelemszerűen később fog odaérkezni. Azt tudom, és emberileg tapasztaltam, hogy ilyen időszakban meg helyzetben, aki megszorul, egy másodperc is iszonyatos időnek tűnik. Én kivizsgáltattam és megnéztem ezt a felvetést, és azt kellett megállapítanom, hogy szilveszter ellenére vagy mellett kollégáim a reagálás és az intézkedés vonatkozásában nem késlekedtek és megfelelően intézkedtek.

Egyet viszont említett itt, fiatalok és öregek sértetté válását. El kell mondanom, hogy a 2008-2012-es időszakra vonatkozó adatok szerint a 0-13 és a gyermekkorúak vonatkozásában ebben az évben, 2012-ben egy csökkenés állt be, bizonyos fokig ez a megelőzésnek és a prevenciónak is köszönhető; a 14 és 17 éves korosztályban is egy

minimális csökkenés állt be; és egyet kell érteni, sajnos az idősebb korúakkal kapcsolatosan nem következett be egy ilyen csökkenés. Teljesen más ennek a korosztálynak a veszélyekre való felhívása eszközei és lehetőségei, azt hiszem, ezen egy társadalmi összefogással nagyon szépen lehet eredményeket elérni. De, elnézést, képviselő úr, ez is közös munka, mert a megelőzés, úgy gondolom, össztársadalmi kérdés, nem csak a rendőrség feladata, vannak ennek más szereplői is. Tehát ezt a kérdést így tessék kezelni. De én úgy gondolom, elindultunk azon az úton, hogy ebben is eredményt fogunk elérni.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Engedje meg, mivel itt a képviselő úr a kormánypárti képviselők hozzászólására utalt, és úgy fogalmazott, hogy az ön előtt szólók rózsaszínben látatják Magyarország közbiztonsági helyzetét: a képviselő urak, akikre ön célzott, olyan települések polgármesterei, ahol közbiztonsági problémák vannak, tehát testközelből tapasztalják a közbiztonsági helyzetet. Szerintem ők ezt nem állították, pusztán a kormánypárt annyit állít, és én magam is mindig azt szoktam mondani, hogy vannak még feladatok a közbiztonság terén előttünk, de a megkezdett irányon változtatni nem szabad. Ezt muszáj visszautasítanom, mert egy szóval nem hallhatta azt tőlünk a képviselő úr, hogy Magyarországon nincsenek még megoldandó dolgok, pusztán azt mondtuk, hogy a rendőrség a helyén van, a büntető jogszabályi környezet szigorodott, a rendőrség létszáma közel háromezer fővel bővült, technikai, személyi állományában megerősödött, moráljában megerősödött, működése stabil, és kiszámítható, és jó eredményeik vannak. Ez nem összekeverendő azzal, hogy nincsenek Magyarországon közbiztonsági problémák.

Halkan jegyzem meg egyébként - megismételve, mert fontosnak tartom -, hogy egy-egy gyilkosság kapcsán a rendőrséget mint a megtörténés megelőzését elmulasztó szervezet okolni szerintem felelőtlenség, egy-egy bűncselekmény hátterében nem a rendőrségi munka hiányossága áll (*Mirkóczki Ádám: Nem is mondtam!*), hanem egyéb társadalmi vagy mellékproblémák, a rendőrség feladata annyi, hogy ezeket felderítse, és minden bűnöző számára világos legyen, hogy aki Magyarországon bünt követ el, az nagy eséllyel nem ússza meg következmények nélkül.

Szerintem erre utaltak a képviselők, csak ezt muszáj volt nem hagyni a levegőben lógni.

Juhász Ferenc képviselő úr következik; őt Vadai Ágnes képviselő asszony követi. Parancsoljon, képviselő úr!

JUHÁSZ FERENC (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Vendégeink! Ennek a bizottsági ülésnek a politikai felvezetője mást engedett sejtetni, mint ami itt a bizottsági ülésen történt. Én folyamatosan azt vártam, hogy előbb-utóbb előáll majd az elnök úr a farbával, és tesz javaslatot a hatvanhat csapás törvényre, Pintér Sándor leváltására vagy valami másra, mert hiszen az, amit most mi csinálunk, az fontos, de azt gondolom, hogy egy másfajta politikai szándék szelődött a rendőrség előtti tisztelgésé. Fontos a rendőrség előtti tisztelgés, különösen fontos akkor, amikor a politika folyamatosan próbálja meg faragni a tekintélyét, a jogosítványát, minden mását, akkor nagyon-nagyon fontos, ha van abban egységes értelmezés, hogy a Magyar Köztársaság valamennyi politikai pártja szükségesnek tart egy határozott, törvényekkel támogatott, presztízsében erősített rendőrséget, szükségesnek tartja a működésük feltételeinek biztosítását. És ez jó. Jó azért, mert a következő időszak feladatait azért némiképpen jelöli, meghatározza, hogy mit kell csinálni.

Én mindenekelőtt őszinte tisztelettel szeretném megköszönni főkapitány úr visszafogott tájékoztatóját. De visszafogottságában is határozott utalásokat tett arra vonatkozóan, hogy ez egy öntudatos szervezet, amely dolgozik, és, emberek, értsétek meg,

hogy hány történik, arról nem mindig mi tehetünk, de amikor történik, akkor nagyon ott vagyunk és nagyon csináljuk. (*Básthy Tamás megérkezik az ülésre.*) És én azt gondolom, hogy mindenféle gratuláció arra vonatkozóan, ami mondjuk az utóbbi események kapcsán a rendőrséget illette, az érdemes, okos gondolat, mert segíti az ő munkájukat, önbizalmat ad, és jelzi azt, hogy a politika figyel rájuk.

Kell a presztízsük megerősítésére tenni gesztusokat, de itt és most többet nem nagyon szeretnék ezzel foglalkozni, hiszen a napirendi pontunk címe, az ott megfogalmazott talányos ötlet mégiscsak arra utal, hogy az elnök úr, amikor ezt az ülést kezdeményezte - itt van előttem az MTI-tudósítás, amit neki tulajdonítanak -, egy teljesen másfajta politikai hangulatban tette. Először arra gondoltam, hogy ez valami pancserpuccs kezdete. Annak a kezdete, hogy a Fidesz belátja, hogy az eddigi büntető és rendészeti politikája tévút volt. (*Zaj, moraj a kormánypárti képviselők körében.*) Tévút volt, hiszen a bűncselekmények száma nőtt, még ha a rendőrség felderítési adatai nagyon jók, és szemmel láthatóan azok a törekvések, amelyeket megfogalmaztak korábban, nem úgy, nem olyan formában és nem akkor teljesültek, elnök úr. Az, hogy a kormányzó párt igyekszik ennek érdekében valamit tenni, az rendben van, de hogy azt a formát választja, hogy egy bizottsági ülésen próbál ennek hátteret teremteni, az legalábbis szokatlan.

Én szeretném könnyíteni az önök munkáját, és néhány javaslatot megfogalmazni arra vonatkozóan, hogy mit kellene csinálni a következő időszakban annak érdekében, hogy még kevesebb legyen a társadalmat irritáló, a közvéleményt erősen felháborító bűncselekmény, melyek azok a lépések, amelyekkel önök segíthetnének. Bár azt gondolom, hogy ezt nélkülünk is tudják.

Mindenekelőtt azt gondolom, hogy be kellene fejezni a cigánysággal kapcsolatos kettős beszédet. Ma Magyarországon a társadalom egy jelentős része két dolgot nem kedvel. Azt, ha őt rasszistának tartják és a cigányokat. Ezt a fajta magatartást és ezt a fajta attitűdöt kihasználni, gyakorlatilag egy masszív szavazótáborért ilyen módon folytatni harcot nem föltétlenül célszerű, mert egy jóval szélesebb társadalmi csoportot hozunk nehéz helyzetbe. És akkor, amikor védjük a védhetetlent, mondjuk, ami megjelenik egy országos napilapban, akkor gyakorlatilag azt tesszük, ami vallott céljaink ellen való.

Nem véletlen az, hogy két konzervatív európai politikus is ellenérzését fejezte ki a Magyar Hírlapban megjelentekkel. Nem véletlen az, hogy fölkapta nagyon sok ember a fejét erre. Kellene már tudnunk azt, hogy igen, Mirkóczki Ádámnak sajnos igaza van, a bűncselekmények elkövetőinek nagy száma cigány származású, de e tény megállapításán túl nagy valószínűséggel kellene még dolgokat tenni.

Melyek lehetnek még ezek? Fejazzék be a kettős beszédet. Fejazzék be azt, hogy a rasszizmus megnyilvánulásaitól nem határolódnak el, mert ez a társadalom számára nagyon-nagyon fontos üzenet. Biztosítsanak több költségvetési forrást a rendőrségnek, hiszen azok az elvárások, amelyeket megfogalmaznak, nem párosulnak a rendőrség költségvetési támogatásával. Ma a rendőrség irtózatosan nehéz költségvetési helyzetben van, majd kérdezzék meg őket.

Azt gondolom, hogy értékelni kell azt a büntető és rendészeti politikát, amit az elmúlt kettő és fél évben a kormány végrehajtott, nem föltétlenül a rendészeti bizottság ülésén, mondjuk, alkalmas lehet erre a nemzetbiztonsági kabinet. Ma nagyon sok tekintetben a társadalmi feszültség és társadalmi probléma kapcsán simán felvethető az, hogy ez a kérdés akár a nemzetbiztonsági érdekeket is sértheti, éppen ezért fontos lehet, hogy milyen komplex megoldások szükségesek ahhoz oktatástól, egészségügytől, szociálpolitikától kezdve teljesen természetesen a rendészeti politikán át ahhoz, hogy ezeket az eseményeket megpróbáljuk visszaszorítani, megpróbáljunk lehetőséget biztosítani. Kellene tenni a Fidesznek és a kormánynak a társadalmi egyenlőtlenségek kiküszöbölésére markánsabb lépéseket. Teljesen

természetesen a társadalmi normákat folyamatosan megsértőkkel szemben a határozott fellépést mi magunk támogatjuk. Aláhúzom: mi magunk támogatjuk.

Nagyon jó volna, ha a roma integrációs program, amelyről az elmúlt időszakban oly sokat hallottunk, végre valamiféle apró eredményt is tudna felmutatni. Engem nem érdekel önmagában az, hogy az európai uniós szervezetek azt mondják, hogy Magyarországnak van egy nagyon jó kis roma integrációs programja, ha ennek egyébként nincsenek meg azok az eredményei, amelyek ezt az integrációt valóban segítenék, és ha az integrációt segítenék, akkor nagy valószínűséggel kevesebb lenne a bűnözés.

Szükség volna arra, hogy a választott roma vezetők, akik ma a Fidesz politikusai, ne a díszcigányi pozíciót töltsék be, hanem ennél nagyobb funkciót és lehetőséget kapjanak. Egyszerűen érdeket kellene képviselniük, valószínűleg jelzéseket kellene adni minden irányban a tekintetben, hogy mi a helyénvaló és mi a mozgástér. Azt gondolom, hogy politikai értelemben, társadalmi értelemben ezek a lépések sokkal több hasznot hozhatnának az országnak, a társadalmi békének, de azt kell mondanom, hogy a közrend-közbiztonságnak is, mint az, hogy egy bizottsági ülésen próbálunk - hogy is mondjam csak - előgyakorlatokat végezni. Az előgyakorlatoknak a politikában mindig helye van, de nem ilyen téma és nem ilyen fordulat kapcsán. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Szerintem többen fogunk reagálni a képviselő úr által elmondottakra. Ma reggel olvastam egy cikket a Népszabadságban, amelyben ön egy logikailag nem túl koherens érvelésben ugyanígy Pintér Sándort vette elő a pancserpuccs kapcsán, sőt már a múlt heti nyilatkozatában is; illetve nem is ön, talán Harangozó Tamás képviselő úr arra utalt, hogy a belügyminiszter alkalmatlan. Tisztázzunk valamit, képviselő úr. Lehet, hogy önök ezt szeretnék ebből az ügyből kihallani. Örülünk neki egyébként, hogy a magyar rendőrség munkáját pártól pártra elismerik, de a magyar rendőrség Pintér Sándor irányítása alatt áll. Ezekre az apró logikai bukfencekre ne higgyék azt, hogy nem fognak felfigyelni a magyar emberek.

Egyébként azt is elmondtam már, és így is gondolom, hogy ha nem 6 vagy 7 vagy a fene tudja, hány belügyi, rendészeti, igazságügyi, ilyen-olyan minisztert megkajáltak volna 8 év alatt, hanem lett volna egy Pintér Sándoruk, akkor nem omlott volna össze 2010-re a közbiztonság. Azt is látni kell, hogy ha ez az irányvonal marad, amit most a belügyminiszter vezetése és a magyar rendőrség képvisel, akkor Magyarország közbiztonságának a helyreállítása irányába nagy lépéseket teszünk, és jó ütemben haladunk felé.

A bizottsági ülésnek valóban több célja van, például az, amit ön most itt elmondott: megismertük az önök álláspontját. Szerintem ez egy nagyon fontos dolog, egyébként a miénket is lassan meg fogják ismerni, azért tartjuk ezt a bizottsági ülést. Halkan jegyzem meg, javaslok majd körülbelül negyedóra múlva egy szünet elrendelését, Vadai Ágnes képviselő asszony hozzászólása és Dorosz Dávid képviselő úr hozzászólása után. Egyrészt másfél óra után illik, másrészt a sajtó munkatársai szempontjából szerintem ez egy jó forgatókönyv. Egyébként pedig kérek minden képviselőt, hogy az ülés második szakában tegye meg a javaslatait arra vonatkozóan, hogy a tavaszi jogalkotásban milyen módon lehet ezen az úton a magyar közbiztonság javítása érdekében tovább menni.

A büntető politikát értékelik, azzal egyetértek, hogy ennek nem feltétlenül a rendészeti bizottság a terepe, még inkább az alkotmányügyi bizottságban is helye lehet, ezért javaslom, hogy itt most ebbe ne bonyolódjunk bele.

Tóth László helyettes államtitkár úr jelezte, hogy a képviselő úr rendőrségi költségvetésre vonatkozó megjegyzésére reagálni kíván, parancsoljon!

DR. TÓTH LÁSZLÓ helyettes államtitkár (Belügyminisztérium): Konkrétan nem erre szerettem volna, elnök úr, hanem képviselő úr harmadik mondatára, ami egyébként

elhangzott. Az lenne a kérésem, hogy a jelenlétemben a miniszteremet, azt ne, aki a XIV. kerületben kezdte bőrcsizmában, és folyamatosan végigszolgálta a rendőrséget.

Annyiból egészíteném ki, hogy mellettem a két úr is legalább 40-50 éves - pontosan nem tudom - szolgálati viszonytal rendelkezik, tehát ha igazából valaki a rendőrséget meg tudja váltani, hasznossá tudja tenni, akkor itt vannak mellettem. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Amennyiben nincs más reakció, akkor Vadai Ágnes képviselő asszonyt illeti a szó, parancsoljon!

DR. VADAI ÁGNES (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Azzal szeretném kezdeni, hogy köszönöm a lehetőséget, hogy szólhatok, és azzal szeretném folytatni, hogy ahogyan - feltételezem - önök is, én is kinőttem a bábjáték időszakából. Ezt most így egészen komolyan gondoljuk mi, az Országgyűlés képviselői, hogy ezt az ügyet és nem konkrétan a bűncselekményeket, hanem az ebből kavardott politikai ügyet a Honvédelmi és rendészeti bizottság ülésén fogjuk megoldani úgy, hogy arra kényszerítünk két tábournokot, hogy statisztikát soroljon nekünk?

Képviselőtársaim, azt gondolom - én ültem ebben a bizottságban -, nagyon fontos az, hogy a Belügyminisztérium, az Országos Rendőr-főkapitányság beszámoljon. Itt két lényeges mondat hangzott el, az egyik, hogy szakmai szempontokról beszélnek, ami szerintem el is várható a tábournok uraktól, a másik pedig, hogy nem a jogos felháborodás, hanem a jogszabályok alapján járnak el. Szerintem ez két nagyon világos mondat volt.

Én nem igénylem, hogy itt legyen Pintér Sándor, bár szívesen beszélgetek és vitatkozom vele, nagyon sok mindenben nem értek vele egyet. Szerintem ezzel az üggyel, ami ide vezetett a Honvédelmi és rendészeti bizottság ülésének összehívásához, a Belügyminisztériumnak semmi dolga nincsen. A rendőröknek volt dolguk, ők - feltételezem - elvégzik a dolgukat. A Honvédelmi és rendészeti bizottságnak, ha ezzel az egész üggyel kapcsolatosan van dolga, akkor az az, hogy a gyűlölet-bűncselekményekkel kapcsolatosan hogyan lép fel a Magyar Köztársaság arra hivatott szerve, hiszen a Btk. - akár egyetértünk vele, akár nem - világosan kimondja, hogy minden bűncselekményt milyen tétellel büntet. Azt nyilván, akinek ez a feladata, elvégzi, a rendőrök felderítik. És szívesen dicsérem a rendőröket, mert ezzel nekem semmi gondom sem volt. 2006-ban sem volt ezzel problémám, és azóta sem (*Bíró Márk: Ezt gondoltam.*), szeretném azt mondani. Azt szeretném látni, ha a képviselőtársaim nemcsak olyankor, amikor a saját politikai érdekük azt diktálja, dicsérik a rendőröket, hanem például akkor kihajítják a semmisségi törvényt. Azt gondolom, az egy kellő elismerés a magyar rendőrségnek.

Nem vitatom, hogy egyébként nagyon jó eredményeket érnek el a rendőrök. Azt sem vitatom, tapasztalom rendőrökkel beszélgetve, hogy van nehézség. Mindig volt nehézség a magyar rendőrségnél. Mindig volt, mindig lesz, mindig kevés volt a pénz. Nincs annyi pénz, amit az egyenruhásokra ne lehetne rákölni. Ha rajtunk múlna, feltételezem, akik a rendészet ügye iránt elkötelezett képviselők, akkor százszor ennyi költségvetési pénzt rá tudnánk költeni a rendőrségre. De az, képviselőtársaim... (*Közbeszólások a fideszes képviselők részéről.*) - és én végighallgattam mindenkit szépen csendben - ..., hogy egyébként nyíltan rasszista, uszító cikkek után a Honvédelmi és rendészeti bizottságban összeülnek a képviselők és elbábozzák azt, hogy minden nagyon szép a rendőrségnél, minden nagyon jó a rendőrségnél, hogy egyébként a belügyminisztert nem lehet kritizálni - és helyettes államtitkár úrnak szeretném mondani, hogy minden tisztelem azok irányába, akik nagyon sok szolgálati időt letöltöttek, borzasztó sokan vannak olyanok a rendőrségnél, Pintér Sándor érdemeit is nyilván elismerték akkor, amikor rendőr volt, de hát azért már csak hadd lehessen kritizálni a belügyminisztert; szerintem egyébként a belügyminisztert nem kell megvédeni ebben a dologban -, hogy itt ülünk és erről beszélgetünk, miközben arról a kérdéstről, hogy hogyan lehet azt ma megoldani

Magyarországon, hogy ne legyen politikai haszonszerzés egy-egy ilyen... - nem egy-egy, hanem sok ilyen bűncselekmény kapcsán, és hogy lehet azt elérni, hogy legyen a demokratikus pártok között - és itt nyilván van olyan, amit én nem gondolok ide, mert rasszista, antiszemita párttal, amelynek a képviselői mindennap mások származásáról beszélnek, azokkal nincs dolgunk, legalábbis demokratikus, normális politikai erőknél. Hogy mikor lesz ebben az országban a politikai életben normális, világos értékválasztás; hogy van olyan út, amelyre nem lépünk rá; hogy nem foglalkozunk a származás kérdésével, mert nem az számít, hogy honnan jössz, hanem az számít - és mondjuk a rendőrök szempontjából főleg -, hogy jó ember vagy rossz ember vagy. Mert feltételezem, ha kérdést fel lehet tenni a rendőrségnek például a rasszizmus és az antiszemitizmus kapcsán, az az, hogy mi a helyzet ezzel a testületben. Ezt a kérdést kell feltenni, hogy van-e ilyen megnyilvánulás, hogy ez befolyásolja-e egyébként az ügyeket. Ezek a valós kérdések, képviselőtársaim.

Az nagyon jó, ha a bűncselekmények kapcsán naprakész statisztikák vannak. Nyilvánvalóan ezek a statisztikák sok mindent elmondanak az ország állapotáról, bűnügyi állapotról, de semmiképpen sem mondanak semmit az ország morális állapotáról. És ez megint nem a rendőrök dolga. Nagyon nehéz helyzetbe hozza mindenki a magyar rendőrséget, a köztársaság rendőrségét, ha egyébként ilyen ügyekbe megpróbáljuk őket berángatni, ez nem az ő dolguk. Még egyszer mondom, még csak nem is a Belügyminisztérium dolga, hiszen nyilvánvalóan nem a belügyminiszter irányítja a rendőrséget, elég nagy probléma lenne abból, ha a belügyminiszter irányítaná a rendőrséget.

ELNÖK: A belügyminiszter irányítása alatt áll.

DR. VADAI ÁGNES (független): Tehát ezt szeretném mondani. Van itt egy országos rendőrfőkapitány, akinek ez a dolga...

ELNÖK: A belügyminiszter irányítása alatt áll.

DR. VADAI ÁGNES (független): ..., és szeretném remélni - mindegy, hogy egyébként egyetértünk-e kérdésekben vagy sem -, hogy ő ezt megteszi.

A látható rendőrség az egy nagyon jó filozófia, én inkább működőképes rendőrséget szeretnék, ha már rendészeti kérdésekről van szó. Szerintem a két irány, a két filozófia mégsem ugyanaz, attól, ha több rendőr van az utcán és többet látnak, nem feltétlenül lesz jobb a statisztika.

Szerintem az ügy kapcsán - ami nyilván irányította elnök urat, hogy összehívja a Honvédelmi és rendészeti bizottság ülését - a Belügyminisztérium és a rendőrség semmiféle ösztűz alá nem került. Itt egyes-egyedül a legnagyobb kormánypárt került ösztűz alá, hogy tegyen lépéseket annak érdekében, hogy saját tagjai között ne tűrje meg azokat, akik rasszista megnyilvánulásokat tesznek.

Elnök úr, önnek szeretném személyesen mondani, hiszen ön vezet egy ilyen nagyon-nagyon fontos bizottságot, amelynek tekintélye kell hogy legyen, hiszen mégiscsak a köztársaság rendőrségét hivatott ellenőrizni, és nyilván ön személyében mint ennek a bizottságnak az elnöke, sok mindenben meg tud nyilvánulni: nincs az a politikai hatalom, amiért megéri nem értéket választani, nincs az a politikai hatalom, amelyért megéri szélsőségekkel összeállni. Nem lehet sem közvélemény-kutatások, sem - ahogy tábornok úr helyesen mondta - jogosnak vélt felháborodások alapján egyébként politikát csinálni, legyen az konkrét rendészeti politika, mert ott világos szabályok vannak, legyen egyébként az pártpolitika.

És igen, nevezzük nevén a dolgokat, szeretném itt mondani néhány embernek. Szerintem, amíg ebben az országban nem tesszük azt világossá a választópolgárok számára,

hogy náci, antiszemita, rasszista magatartást nem tűrünk meg sem a közbeszédben, sem egyébként pártjainkban, addig mindig lesz alkalom arra, hogy éppen, amikor igény van rá - mert nyilván lesznek olyanok, akik ezt megteremtik -, akkor lehessen egy jóízűt zsidózni a magyar parlamentben meg cigányozni egyébként napilapok hasábjain.

Én hiszek abban - és én ezt tényleg komolyan gondolom -, hogy nagyon sok minden elválaszt ebben a teremben minket, akik itt ülünk. (*Borbély Lénárd: Szerencsére!*) De azt is gondolom, hogy kell hogy legyen olyan értékválasztás... - és ezt az értékválasztást nem véletlenül mondom sokszor. Ez nemcsak a mi politikai értékválasztásunk, ha mi ebben, akik normálisan, demokratikusan gondolkodunk, világos álláspontot képviselünk, akkor ez majd látszódní fog egyébként például a rendőrségi szervezetben, amely nyilvánvalóan leképezi a társadalmat. Tehát nem mondhatjuk, hogy ott nincsenek rasszisták meg antiszemiták, mert nyilvánvalóan ott is vannak (*Mirkóczki Ádám: Mindenki az.*), de az, hogy ebben a politikai elit milyen példát mutat, és ebben milyen álláspontot képvisel, az igenis tud befolyásoló tényező lenni.

Szerintem azok a kérdések, amelyeket a képviselők, akik ennek a bizottsági ülésnek az összehívását kezdeményezték, megfogalmaztak, azok azért nem vezetnek el bennünket a megoldáshoz, mert ezt a kérdést, amely ma Magyarországon feszül, láthatóan a mélyszegélyesség, a reménytelenség miatt kialakult helyzet, a büntető politikával nem lehet megoldani, rendészeti eszközökkel nem lehet megoldani, ehhez másfajta eszközökre van szükség. Ha a Honvédelmi és rendészeti bizottságnak van erre elképzelése és a kormánypárti képviselőknek van erre elképzelése, akkor nyilván ebben lehet támogatást nyerni, de én azt szeretném kérni, hogy ezekből az ügyekből vonjuk ki a köztársaság rendőrségét, hagyjuk, hogy végezzék a dolgukat az adott körülmények között, jól, rosszul - nyilván, aki dolgozik, csak az tud hibázni -, és egyébként kezdjük el ezt az értékválasztás-problémát megvitatni. Vagy ha erről nem kell vitatkozni, mert én feltételezem, hogy azért önök egyetértenek azzal, hogy rasszista, antiszemita magatartásnak nincs helye, akkor ezek után eszerint cselekedjenek. És én ezt borzasztóan fontosnak tartom a Honvédelmi és rendészeti bizottság tekintélye és a magyar rendőrség érdekében is.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Jelen pillanatban nincs itt a Honvédelmi és rendészeti bizottság egyetlen hölgy tagja, ezért mint egyetlen hölgy képviselőt - tisztelve parlamenti tapasztalatát és tiszteletben tartva a jó szándékát -, végighallgattuk, de egyáltalán nem tartozik a napirendhez annak a jelentős része, amit a képviselő asszony elmondott. (*Dr. Vadai Ágnes közbeszólása.*)

Az én kedvenc részem az volt, amikor elkezdett morális állapotokról beszélni, majd elmondta, hogy ilyennel nem jó, ha terheljük a rendőrséget. Szerintem sem. Az ön előtt szólók, képviselő asszony, mindenki a rendészeti bizottság feladatkörébe tartozó témákról beszélt. Egyébként ezt a rendészeti bizottságot nem azért hoztuk létre, vagy nem azért hívtuk ma össze, hogy arról a dolgról beszéljünk, amiről ön szeretne, hiszen ahogy ön is mondta, nem tartozik ennek a bizottságnak a feladatkörébe. Azért hívtuk össze, hogy tisztázzuk a magyar emberek számára, hogy egy ilyen politikai vita kapcsán, vagy egy-egy gyalázatos bűncselekmény kapcsán kialakult politikai vita következtében ne alakuljon ki egy közbiztonság- vagy egy rendőrségellenes hangulat, mert indokolatlan. Mert a politika ne arra használja föl ezeket az ügyeket, hogy a rendőrség határozottságát és erejét kétségbe vonja. Éppen a rendőrség védelmében hívtuk össze. Ez a dolgunk. Minden más, amit ön elmondott, hogy nem jó, ha itt erről beszélünk, ezt nem is terveztük. Ön kezdett el ezekről beszélni.

Rengeteg dolgot mondott, és én elég sokat magamra vettem, hiszen nekem is címezte, de tekintettel arra, hogy a rendészeti bizottság ülésén vagyunk, mint ön is mondta, én pont a további viták generálásának elkerülése érdekében nem feltétlen reagálnék ezekre. Arra

vonatközoán szeretnénk képviselői hozzászólásokat hallani, hogy a magyar rendörség munkájával kapcsolatosan milyen meglátásaik vannak önöknek rendészeti bizottsági tagságuk szempontjából.

Tett képviselő asszony rám vonatkozóan egy olyan megjegyzést, ami az én pontatlanságomat sugallta, hogy nem a belügyminiszter irányítja a rendörséget. Én úgy fogalmaztam, hogy a belügyminiszter irányítása alatt áll a magyar rendörség, és ez így van. Azt gondolom, hogy ezekben a szakmai kérdésekben, mivel ön is tagja volt ennek a bizottságnak, kár vitát nyitnunk, hiszen ön is tudja, hogy miről beszélünk. Én pusztán arra utaltam, hogy ha önök, még a Jobbik is egyébként elégedett a magyar rendörség munkájával, akkor azt jó, ha tudják, hogy egyébként ez a magyar rendörség Pintér Sándor irányítása alatt áll. Én csak erre hívtam fel a figyelmüket.

Dorosz Dávid képviselő urat illeti a szó, de annyi türelmet kérnék tőle, hogy rövid, nagyon rövid hozzászólást kért Mirkóczki Ádám, Juhász Ferenc és Tóth Gábor képviselő úr. *(Jelzésre:)* Juhász Ferenc képviselő úr visszalépett. Ha öök a nagyon rövid reagálásukat elmondják, akkor Dorosz Dávid képviselő úr rendes hozzászólása következik. Parancsoljon, Mirkóczki képviselő úr, öné a szó.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Amikor rövid reagálásra jelentkeztem, akkor még Vadai képviselőtársunk nem szólalt meg. Kezdeném azzal, amit akkor szerettem volna mondani. Köszönöm a főkapitány úrnak a kiegészítést és amit a szigethalmi események kapcsán tett. Ezekről nyilván nem volt feltétlen tudomása sem a sajtónak, sem nekünk.

Tóth László helyettes államtitkár úrnak pedig csak mondanám vagy pontosítanám, hogy nem állt szándékomban semmilyen sértő vagy negatív kijelentés, és emlékeim szerint nem is tettem ilyet az ön személyére vonatkozóan. Tekintettel arra, hogy egy rendészeti kérdésekkel kapcsolatos politikai vita céljából lett összehívva ez az ülés, azt kifogásoltam, egyáltalán nem rossz szájízzel vagy olyan előjellel, amit esetleg bele akarnak látni vagy hallani a mondataimba, hogy jó lett volna, ha azt a politikai vitát ebben a kérdésben a lehető legmagasabb szintű politikusokkal tudtuk volna lefolytatni. Ezért mondtam, hogy hiányolom Pintér Sándor jelenlétét vagy éppen Kontrát államtitkár úrét. Ha másképp fogalmaztam, akkor most pontosítom, vagy ha félreérthetően fogalmaztam.

És végezetül pedig csak nagyon röviden: abszolút támogatom elnök úrnak azt a javaslatát, hogy a szünet után mindenki konkrét javaslatokkal álljon elő, azt gondolom, hogy ez egy olyan pont, ami előrevihet. Mi is meg fogjuk tenni természetesen. Vadai képviselőtársam nem nyíltan vagy nem közvetlenül, de közvetve folyamatosan minősítgetett itt képviselőket és politikusokat vagy konkrétan pártokat. Nagyon röviden summáznám az általa elmondottakat, ez volt az igazi kirekesztő és gyűlöletbeszéd, amit itt hallottunk, ami hemzsegett az előítéletektől, megalapozatlanságtól. Azt gondolom, hogy az értékválasztás jól mutatja, hogy folyamatosan bűnözőket, gyilkosokat védeni, ez tesz igazán rosszat ennek a társadalomnak, és ez generálja azokat az eseményeket, amelyek nap mint nap megtörténnék, és a közvélemény joggal háborodik fel.

Végezetül majd egy kérdés, amit esetleg szünetben megválaszol nekem, hogy Bayer Zsolt gyilkolt-e? *(Dr. Vadai Ágnes: Erről nem beszéltem.)* Tehát azt napirenden tartani, amit ön itt folyamatosan mond... Nem tudom, hogy mi a szörnyű? Az, hogy valaki jogosan fölháborodik? Vagy mi kelti a gyűlöletet? Azok az események, amelyeket nap mint nap elkövetnek, vagy az, aki ezeket szóvá teszi? Tehát azért jó lenne tisztázni mindenkinek saját magában először. Köszönöm, és elnézést, ha hosszabb voltam.

ELNÖK: Tóth Gábor képviselő úr!

TÓTH GÁBOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Én csak távirati stílusban szeretnék itt a konstruktív irányba nyitni. Egy szociális földmunkaprogrammal indul az önkormányzatunk, illetve a turai önkormányzat is, ahol 2500 roma ember van, nálunk 800-1000 cigány ember van, akiknek az önkormányzat földjeiből iksz mennyiségű földet családonként adunk, és ezeket próbáljuk megtanítani. Én magam parasztgyerek lévén még általános iskolában, bár reggel apámmal kapával kezdtünk, de délelőtt még a gyakorlati kertben megmutatták, hogy hogyan kell kapálni. Tehát megpróbáljuk megtanítani azokat a roma embereket erre a tevékenységre, akik akarnak maguknak termelni, természetesen, hogy ne kelljen a bűnözés útjára lépni.

Tehát van egy szociális földmunkaprogramunk, amit a hatékony rendőri és közbiztonsági munkával párhuzamosan elindítottunk. Illetve itt és most szeretném megköszönni Pintér belügyminiszter úrnak azt az aprítékos kazánt, amelyet kaptunk a Belügyminisztériumtól, és egy komplex programot ehhez, aminek keretében a faluban és a térségünkben lévő olyan közterületeket - amelyek komoly tűzbiztonsági problémákat jelentenek nyáron, gazosak - takarítjuk, és azt az aprítékot, amit ezek a közmunkaprogramban részt vevő emberek termelnek, felhasználjuk. 30 forintból fűtjük például a polgármesteri hivatalt a 100 ezer forintos gázzal szemben.

Ezzel párhuzamosan nincs bűnügyi költség, hiszen az a roma ember, aki nem megy el betörni, mert nem akar éhen pusztulni, hanem van jövedelme, innentől kezdve nincs bűnügyi költség. Azt a területet mi kitakarítjuk, annak rendben tartása - mint költségcsökkentés - az önkormányzatnál megjelenik, tehát ez is egy újabb szempont. Nem beszélve arról, hogy nyáron a tűzoltóság rendszeresen vonul, hiszen ezeket az elhagyott területeket rendszeresen vagy felgyújtják vagy felgyulladnak. Erről készítettünk is a Belügyminisztérium felé egy kis tanulmányt, amit majd szeretnék hamarosan átadni, köszönettel, mert ez a közmunkaprogramnak egy olyan része, amelynek 5-6 lába már működőképesen a mi esetünkben elindult. Tehát vannak itt a részünkről konkrét szándékok és lépések, amelyekhez majd fogjuk kérni a segítséget.

A pancserpuccs pedig egy nagyon jó sztori, úgy látszik, a 22 millió romános ember már próbálja a közbeszédet ebbe az irányba hatni, reméljük, hogy a rendőrségnek ezzel nem lesz dolga. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Dorosz Dávid képviselő urat illeti a szó.

DR. DOROSZ DÁVID (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Ahogy hallottuk a bevezetőben, ilyen bestiális bűncselekmények sajnos mindig lesznek, és azt gondolom, hogy nekünk az a felelősségünk, hogy ezeket ne politikai célokra használjuk fel, hanem lehetőleg olyan környezetet teremtsünk, hogy ezeknek a számát a lehető legkisebbre csökkentsük, ahogy alelnök úr is elmondta: egy is sok az ilyenekből. Meg kell mindent tennünk, hogy a lehető legkevesebb ilyen legyen, és együtt kell éreznünk, és támogatást kell biztosítanunk azoknak a családoknak, akik óriási veszteséget szenvedtek el ilyen bűncselekmények kapcsán. Szintén azt gondolom, hogy ebben konszenzus van, illetve volt mindig is a politikai pártok között, és nem gondolom, hogy akárki is gyilkosok pártján állna. Azt gondolom, hogy az itt elhangzottak is megerősítik ezt.

A rendőrséggel kapcsolatban szerintem érdemes két dolgot különválasztani. Egyrészt azoknak a rendőrségen belül dolgozó rendőröknek - akik sokszor nagyon kis fizetésért hóban, fagyban kint vannak a terepen, dolgoznak, járőröznek, védik az embereket, védik a hazájukat - a munkáját mindannyiunknak támogatnunk kell, és ezeknek a munkáját mindannyiunknak el kell ismernünk. Azonban ez nem jelenti azt, hogy ne lehessen a rendőrségért felelős kormányzati szervet, a Belügyminisztériumot azért a rendészeti és büntetőpolitikai irányvonalért kritizálni, amit követnek. Mi a magunk részéről ezzel a

rendészeti politikai és büntetőpolitikai iránnyal nem értünk egyet, abban sok hibát, sok kivetnivalót találunk; és ezt eddig is kritizáltuk, és amennyiben látunk bajokat, mindig szóvá fogjuk tenni, különösen szóvá fogjuk tenni, hiszen a 2010-es ígérekhez kapcsolódó elvárásoknak ezek finoman fogalmazva nem tudnak megfelelni. De ez nem jelenti azt, hogy ne lennének mindannyian érdekeltek abban, hogy a rendőrség a lehető legjobb munkát végezze, és a lehető legnagyobb támogatást megadjuk a testületen belül dolgozóknak. Azt gondolom, szükséges ezt a kettőt elválasztanunk és nem összekevernünk.

A Lehet Más a Politika az elmúlt több mint két és fél évben számos javaslatot tett a közbiztonság javításával kapcsolatban. Az idő rövidségére való tekintettel nem fogom mindegyiket felsorolni, de a büntető törvénykönyv vitájánál 105 darab módosító javaslatot tettünk le az asztalra. Ezek között voltak olyan módosító javaslatok, amelyek kifejezetten az erőszakos bűncselekményekre és az azokra adandó válaszról szóltak; voltak olyan javaslataink, amelyek kifejezetten arról szóltak, hogy húsz évnél kevesebb börtönbüntetést ne lehessen adni az ilyen szörnyű emberölések elkövetőivel szemben. Szintén javaslatot tettünk egy korszerűbb, közösségi alapon működő rendőrségi struktúra felállítására. A szabálysértési törvényt is több javaslattal éltünk. Illetve nagyon fontosnak tartom azt kiemelni, hogy többször a költségvetési törvényben is, illetve más törvényekben is az áldozatvédelmi szolgálat megerősítésére és az áldozatokra fordított társadalmi figyelem, költségvetési források és kormányzati erőforrások megerősítésére tettünk javaslatot. Azt gondolom, hogy ma Magyarországon nem teszünk meg mindent és a lehető legtöbbet azokért, akik bűncselekmény áldozataivá válnak, illetve az ő családjukért, és azt gondolom, hogy ezen a területen van hová előrelépni.

Szintén fontosnak tartom elmondani, hogy a rendőrségnek minden bűncselekmény elkövetőjével szemben kötelessége fellépni. Igen, vannak olyan bűncselekmények, amelyeket cigányok követnek el és vannak olyan bűncselekmények, amelyeket nem. A rendőrség nem válogathat, a rendőrségnek minden bűncselekménnyel szemben fel kell lépnie, függetlenül attól, hogy ki, milyen háttérrel, milyen környezetből, milyen alapon követi el ezt a bűncselekményt. Éppen ezért ennek a kiemelése, ennek a faktornak a kiemelése, hogy milyen származásúak a bűncselekmény-elkövetők, azt gondolom, hogy a rendőrségi munkában egyszerűen nem szempont, nem lehet ez szempont. A szempont az, hogy átlépted a törvényesség határát, ártottál-e másoknak vagy nem. Ha igen, akkor a törvénynek le kell rád sújtania és meg kell hogy kapd a megfelelő büntetést. Minden más ezzel kapcsolatos politikai felvetés, azt gondolom, csak a politikai haszonszerzést szolgálja.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Tisztelt Bizottság! A politikai indulatok is mérséklődtek reményeim szerint. Akkor a korábbiakban elhangzottaknak megfelelően szünetet rendelék el.

(Szünet: 11.43 - 12.29)

ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Folytatjuk ülésünket. Tájékoztatom önöket, hogy Hatala és Papp Károly tábornok urak jelezték, hogy szolgálati ügyben el kell menniük. Tóth László helyettes államtitkár úr itt van a körünkben, folytatjuk megkezdett bizottsági ülésünket a képviselői kérdésekkel, hozzászólásokkal.

Megkérdezem, hogy van-e ilyen. *(Jelzésre:)* Rubi Gergely képviselő úr, parancsoljon!

RUBI GERGELY (Jobbik): Köszönöm szépen. A meghívóban szó volt arról, hogy szükséges-e a kialakult állapotot esetleg törvényi változtatásokkal kezdeni. Javaslatom lenne, igen. Szükség lenne törvényeket módosítani, esetleg újakat behozni. Itt brutális bűncselekményekről beszélünk. Nekem tavaly ősszel volt egy interpellációm, amiben a

belügyminisztert kérdeztem, hogy abban a 150 esetben, amit kiemeltem az elmúlt néhány évből, abban volt arról szó, hogy brutálisan, különös kegyetlenséggel, nyereségvágyból, idősék sérelmére elkövetett bűncselekmények voltak ezek. Akkor kérdeztem, hogy megelőzni meg kívánják-e intézkedésekkel ezeket a bűncselekményeket. Akkor azt mondta államtitkár úr, hogy nem, mert minden rendben van.

És mégis itt vagyunk, hogy feltették a kérdést önök, hogy szükséges-e. Úgy érezzük, szükséges, és felhívnám a figyelmet a Helyi Téma tegnapi számára. Korábban már a Jobbik is felvetette ezt többször, hogy egy halálbüntetés visszaállítása milyen mértékben csökkentené az ilyen jellegű bűncselekményeket. Most itt egy reprezentatív közvélemény-kutatás tegnapi eredménye van a kezemben, a magyarok kétharmada támogatja a halálbüntetést, és ezért is javasolnánk, hogy társadalmi vitára bocsássuk ezt a kérdést. Véleményem szerint ez elég elrettentő lenne az ilyen gyilkosságok megelőzésére. Volt már itt szó a brutális gyilkosságokról, amikor mondtam tavaly, hogy 150 ilyen gyilkosság történt, ehhez még hatnak kellett történnie, hogy a kormánypárt ingerküszöbét is elérje ez a jellegű bűncselekmény-sorozat.

Viszont a megelőzés lenne a legjobb, amire véleményünk szerint a halálbüntetés lenne a legjobb, valamint a csendőrség felállítása, hiszen a rendőrség létszáma meglehetősen kevés a bűncselekmények számához képest. A csendőrséggel véleményünk szerint elejét lehetne venni az ilyen jellegű bűncselekményeknek, ezért is javasoljuk ezeknek a megfontolását, valamint valóban a halálbüntetés visszaállításának a társadalmi vitáját mindenképpen szeretnénk kezdeményezni, hiszen nem mi mondjuk, most már egy reprezentatív cég mondja azt, hogy támogatná a magyarság is. Ez nem azt jelenti, hogy tömegesen kellene, viszont néhány elrettentő példával meg lehetne fékezni, meg lehetne előzni ezeket a bűncselekményeket.

Ennyit szerettem volna első körben hozzászólni. Köszönöm.

ELNÖK: Ketten érezzük magunkat megszólítva biztosan, helyettes államtitkár úrral. A halálbüntetés emlegetése kapcsán én sosem tudom eldönteni, hogy önök az Unió-ellenes állapotukban mondják ezt, mert kényszerű kilépést jelentene az Európai Unióból vagy maga az ügy, amihez vonzódnak. *(Jelzésre:)* Hadd fejezzem be a reakciómat.

A csendőrségnél sosem volt világos, hogy mennyivel jelentene többet a mai magyar, önök szerint is jól működő rendőrségnél, mennyivel több jogosultságuk lenne. Egyébként arra emlékeztetem önöket, hogy lakosságárányhoz viszonyítottan Magyarországon nincsen kevés rendőr. A 48 ezer rendőr 10 millió lakosra egyáltalán nem mondható kevésnek, nem igazolható az az állítása önnek, hogy kevés a rendőrlétszám.

Sok gondolatom támadt még, de helyettes államtitkár úrnak megadnám a szót.

DR. TÓTH LÁSZLÓ helyettes államtitkár (Belügyminisztérium): Csak annyit szeretnék a képviselő úrnak válaszolni teljesen magánemberként - mivelhogy voltam bv-s három éven keresztül -, hogy sokkal nagyobb büntetés a tényleges életfogytiglani, mint a halálbüntetés. Ezt higgye el nekem. Most jelenleg Magyarországon 32 fő van, azt hiszem, aki tényleges életfogytiglanra van ítélve, ebből 14 a Csillagban, Szegeden, a legfelső szinten. Egyszer, ha van kedve, elviszem. *(Rubi Gergely: Börtönbe?)* Igen, megnézni azt, hogy milyen dolog ez *(Rubi Gergely: Szívesen.)*, és egyáltalán az az aberráció, ami ott van, az hogy működik az embereknél. Nem tudom, hogy önnek mond-e valamit a balassagyarmati gyilkos, akihez bemegyünk, és úgy, mint a bárányok hallgatnak, tehát belépünk a zárkába - *(Jelzésre:)* magánemberként mondom, köszönöm szépen -, mögötte három méterre van egy rács; egy jól szituált úriemberrel beszélgetünk, akivel egyébként bármire képesek vagyunk, akár ugyanilyen kommunikációra, majd kijövünk a zárkából, és kérdezem a börtönparancsnokot, hogy ki volt ő. Ő a balassagyarmati gyilkos. Mit jelent ez? A 15 éves kislányt

megerőszkolta, és van ez az emésztőrendszer, ahová beledobta, és éppen túlélte, és egy fadarabbal addig ütögette, nyomogatta, amíg bele nem fulladt. Azonnal mondtam, hogy tárazzunk be. Tehát van nekünk ilyen véleményünk erről a dologról, de nem megoldás. A tényleges életfogytiglani, amit - hál' isten - körülbelül három éve a bírósági rendszerbe sikerült behozni, én azt gondolom, hogy ez a legnagyobb büntetés a mai jogrendszerben.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Rubi Gergely képviselő úr. Parancsoljon!

RUBI GERGELY (Jobbik): Köszönöm szépen. Az, hogy 40 ezer fölött van a rendőrök létszáma, az nem jelent semmit. Mennyi van az utcán ebből? Arra is kíváncsi vagyok, hogy tudna-e elnök úr erre választ adni. Tízezer alatt van az utcán lévő rendőrök száma.

ELNÖK: Mennyi?

RUBI GERGELY (Jobbik): Szerintem tízezer alatt van az utcán lévő rendőrök száma. Az államtitkár úr kijavít majd, ha tévedek esetleg. De közel sincs 40 ezer rendőr az utcán, ezt azért lássuk be, hogy nincs 40 ezer rendőr az utcán, lehet itt szép számokat mondani.

A másik pedig. Beszéltünk arról, hogy 150 ilyen bűncselekmény volt az elmúlt néhány évben, miért csak 32 életfogytiglan, hiszen csak az én lakókörnyezetben, Hajdúhadházon két év alatt négy brutális gyilkosság történt. És akik ez ellen fel mertek szólalni, mondjuk a helyi polgárőrök, akkor a Pintér Sándor irányítása alatt álló rendőrség természetesen a polgárőröket vitte el és őket hurcolta meg bíróságon, majd a bíróság felmentett mindenkit, és most a rendőrséget kötelezi kártérítés fizetésére. Azt is Pintér Sándor irányította természetesen. A lakásom ötszáz méteres körzetében négy gyilkosság történt. Ez egy kistelepus, 12 ezer főről beszélünk. És akkor én mondtam, hogy meg kell előzni a stratégiát, és fel is vázoltuk, hogy milyen módszerekkel lehetne.

Itt szó volt arról, hogy csak ez a kevés létszám, aki tényleges életfogytiglanban van. Na most, őket körülbelül napi 8-10 ezer forint eltartási költségért tartjuk el. Ez azt jelenti, hogy a 150 elkövetőből... - egyébként ezek csoportosan elkövetett gyilkosságok voltak, tehát több száz gyilkosról beszélünk, hiszen a négy hajdúhadházi gyilkosságot is legalább húsz ember követte el, úgyhogy egy gyilkossághoz nem egy ember tartozik. Nagyon kevés az életfogytiglant töltők száma a börtönben ehhez képest. És szerintem ez sincs teljesen rendjén. Ezért kell törvényalkotással beavatkozni és megszigorítani mindent, ilyen jellegű gyilkosságoknál főleg kiemelten, hiszen felsoroltam, hogy milyen jellegűek voltak ezek, különös kegyetlenséggel és idők sérelmére elkövetettek. És még egyszer mondom, nem 150 gyilkosról beszélünk, hanem több százról, mert mindegyiket legalább négyen-ötven követtek el. Ugyanúgy, mint az olaszliszkai gyilkoságnál, ott is legalább negyvenen-ötvenen voltak, ahhoz képest tíz alatt van az elkövetők száma a börtönben.

És szó volt már itt, Vadai képviselőtársam beszélt róla, hogy rasszista képviselők is ülnek itt. Most azért megsúgom, hogy rasszista jellegű bűncselekményért Magyarországon még kizárólag cigányokat ítélték el, de azt tömegével. Legutóbb mondjuk Miskolcon, amikor „Halál a magyarokra!” feliratú botokkal ütötték a magyarokat. Nem láttam, hogy elhatárolódott volna képviselő asszony valahol is, valamelyik fórumon. Ezen is el kellene gondolkodni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Ha a képviselő úr 40 ezer rendőrt szeretne az utcán látni - most gyors fejszámolásban vagyok -, az 220 ezres rendőrséget feltételezne szolgálatszervezést, mindent tekintetbe véve. Itt a közrendes állományra gondol, de azon túl a bűnügyes állomány, az

igazgatásrendészek, nyilván az apparátus egyéb tagja. Tehát ekkora rendőrség elképzelhetetlen. Éppen ezért mint a rendészeti bizottság tagja jó, ha tudja, hogy 40 ezer rendőr sosem lesz Magyarországon. Nem is indokolt egyébként 40 ezer rendőrt folyamatosan az utcán tartani, azt már egy másik állapotnak hívják, ha ilyenre lenne szükség. De nincs is rá lehetőség, és nem is feltétlenül ez a megoldás.

Az államtitkár úr jelezte, hogy reagálna az elhangzottakra. Parancsoljon!

DR. TÓTH LÁSZLÓ helyettes államtitkár (Belügyminisztérium): Az elnök úr nagyon felkészült. A rendőrség szolgálatban lévő állományát hat és féllal kell szorozni. Most csinálunk kettő koncentráltat a 112-es rendszer miatt. Tehát egy szolgálati hely hat és féllal szorzandó.

Egyébként a 46 ezres rendőrségből 27 ezer az egyenruhás, ők, akik a közbiztonsági feladatot végzik el, tehát akik kint vannak közterületen. Nem tudom, Samu Attilát kérdezem ott a sarokban, hogy esetleg tud-e abban segíteni, hogy a bűnügyi létszám ebből mennyi. Tehát a 46 ezresből körülbelül 6 ezer a közalkalmazott, köztisztviselő, a 40 ezerből - ebben biztos vagyok, mert ruhapénzt ennyinek rendeztünk - 27 ezer a közterületen kint lévő rendőr, aki közbiztonsági feladatokra alkalmas. De ha úgy van, akkor egy előterjesztést ebből gyártunk, hogy pontosan mennyi a rendőrség létszáma. Köszönöm.

ELNÖK: Ezt szeretnénk volna kérni államtitkár úrtól több más mellett, hogy arra vonatkozóan - nyilván most már a tavaszi ülészakban többet fogunk találkozni; itt jegyzem meg egyébként, hogy január 31-én 10 óra 30 perckor ismét bizottsági ülést tartunk, a napirendről később küldünk tájékoztatást a tagoknak. Tehát a tavaszi ülészakban többet fogunk találkozni, arra az időszakra az előbb említett ügyben szeretnénk kérni javaslatot.

Amit jónak tartunk, az a gördülő rendőrség elnevezésű rendőri akció. Ennek akár a több megyére érvényes kiterjesztését, ebbe beleértve Budapestet is, és az állandó, állampolgárokhoz közeli rendőri jelenlét, elérhető rendőri jelenlét szerintünk meghatározó a hazai közbiztonság kérdésében. Éppen ezért arról szeretnénk majd tájékoztatást kapni, hogy a járási rendszerhez igazított rendőr-kapitánysági, illetve rendőrőrsi rendszer, illetve a körzeti megbízottak rendszere, annak a feltöltése hogy áll, és mikorra várható ezeknek a levizsgáztatása, ezeknek az embereknek a szolgálatba állítása? Ha késik, akkor miért késik, és mikorra lesz egy ebben a korábban megfogalmazott rendszerben egy maradéktalanul működő magyar rendőrség, tehát egy újabb további lépés a közbiztonság javítása irányában? Ezt szeretnénk államtitkár úrtól majd a következő rendes bizottsági ülésünkre kérni.

(Jelzésre:) Mirkóczki Ádám képviselő úr jelezte, hogy hozzászólna. Parancsoljon!

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Nagyon röviden reagálnék csak a helyettes államtitkár úr szavaira. Természetesen mi soha nem mondtuk, hogy ha a Jobbikon múltna, akkor holnap bevezeti a halálbüntetést, és ezzel megoldottunk mindent. Mi nem a bevezetés mellett ágálunk, hanem első körben mi azt szeretnénk, ha erről egy társadalmi vita lefolyna, mert azt gondoljuk, hogy minden olyan lehetőséget meg kell ragadni, ami egy picivel is hozzá tud járulni a közrend javításához, és ilyen esetben nem egy elvetendő szempont ez sem. Tudjuk, hogy megosztott, szinte minden fórum megosztott ebben a kérdésben, az egyházaktól az állampolgárokig pró és kontra rengeteg érv van. Vannak az Amerikai Egyesült Államokban olyan államok, nagyjából fele-fele, ahol létezik a halálbüntetés, és ahol nem létezik. Sokféle pró és kontra érvet lehet felsorolni. Azt gondolom, azzal semmi probléma nincs, ha Magyarországon megvizsgáljuk annak a lehetőségét, hogy ez mivel járna, tételezzük föl.

Abban talán én vitatkoznék egy picit - nem tudom, hogy elnök úr vagy államtitkár úr mondta -, hogy azonnal ki kellene lépni az Európai Unióból, ha a halálbüntetést komolyan

gondoljuk vagy bevezetnénk. Balczó Zoltán frakcióvezető-helyettesünk, képviselőtársunk, aki az Európai Uniónak is korábban képviselője volt, elő is kereste azt a dokumentumot, amit most, elnézést kérek, nem tudok megnevezni, az Európai Unió nem tiltja a halálbüntetést, mindössze egy ajánlás van róla. Nincs olyan szerződés, nincs olyan dokumentum, ami kifejezetten tiltaná, tehát ez nem egészen pontos így.

Amit javaslatként szeretnék tenni, és örülök ennek a második résznek a bizottsági ülés tartalmát tekintve, hiszen ez vihet előre, és ne kövessen meg senki azért, ha visszatérek egy picit a cigány-magyar együttélés problémájához. Azt gondolom, hogy ha rendészeti javaslatokat teszünk, és rendészeti kérdéseket vizsgálunk, akkor nem tudjuk, tehát az egy óriási hiba lenne, ha különválasztanánk a kettőt. A cigány-magyar együttélés problémája pontosan a bűnözés egy bizonyos aspektusa miatt adódik.

Azt szeretném javaslatként tenni, és örülök, de sajnós már nincs itt Juhász képviselőtársunk az MSZP részéről, aki az imént nem kis meglepetésemre az első részben igazat adott nekünk, hogy igen, ezen bűncselekménytípusok döntő többségét cigány származású személyek követik el. Nem tudom, hogy mennyire gondolja most komolyan ezt az MSZP, vagy csak kommunikációs trükk, majd meglátjuk a tettekben. Én azt szeretném igazából, hogy a lényegre térjek, hogy egyszer volt már, sőt kétszer is benyújtottuk azt a javaslatot, nem kifejezetten a bizottság kompetenciája, de nagyban hozzá tudna járulni, hogy álljon föl egy parlamenti eseti vizsgálóbizottság ennek a kérdésnek a megvitatására, az alapok lefektetésére, amely a cigány-magyar együttélés problémáit feszegetné. Ha a rendészeti bizottság ezt támogatná, az már mindenképpen példaértékű és üzenetértékű. Ez az egyik.

A másik pedig a tényleges életfogytiglan kérdésköre. Én egyetértek, biztos vagyok abban, hogy az egy nagyon komoly büntetés az adott embernek, főleg a balassagyarmati példából kiindulva, nem lehet egy leányálom nyilván leélni úgy az embernek a hátralévő életét vagy akárhány évet, de szeretném megjegyezni, hogy ezek azért nem 2 forintos tételek az adófizetők pénzéből. Tehát, ha a halálbüntetést vizsgáljuk, akkor ez sem egy elhanyagolható szempont, hogy az mennyibe kerül, és mondjuk, mennyibe kerül egy olyan brutális gyilkos - aki emberi közösségekben való együttélésre alkalmatlan - évtizedekig való fenntartása.

A börtönkérdés önmagában is egy érdekes kérdés az anyagiakat tekintve. Mi többször elmondtuk, hogy az önfenntartó börtönök vagy az arra hajazó vagy az irányba történő átalakítása a börtönöknek szintén egy megfontolandó javaslat, hiszen itt sok ezer forintos napi összegről beszélünk, ami a rabok eltartását illeti, és azt sem gondolnám, hogy nagyon nagy megvetés tárgya, ha őket is arra inspirálnánk, hogy a költségekhez hozzájáruljanak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Gondolatébresztő hozzászólás volt, vitageneráló hozzászólás volt, helyettes államtitkár úr válaszol.

DR. TÓTH LÁSZLÓ helyettes államtitkár (Belügyminisztérium): Köszönöm szépen. Nem szeretnék a képviselő úr demokratikus világába beleszólni, de körülbelül úgy néz ki az egész helyzet, hogy ma reggel 17.223-an voltak bent, ez 33 börtön jelenleg Magyarországon. Ebből 5 ezer körüli az előzetesen letartóztatott, a többi pedig a büntetését tölti. A teljes foglalkoztatás és amiről ön beszél, az ebben a konstellációban körülbelül úgy néz ki, hogy a 12 ezer ténylegesen büntetését töltőből 6 ezren dolgoznak. Ebből a 6 ezerből 3 ezer a 12 gazdasági társaságban, 3 ezer pedig úgynevezett költségvetési munkáltatásban vesz részt, tehát krumplit pucol, udvart takarít, és a többi, és a többi, egyébként ugyanúgy az adófizető állampolgárok adójából történik az ő finanszírozásuk, a minimálbér egyharmada, az huszonháromezer-akárhányszáz forint.

Amit szeretnék kihozni az egészből, hogy önfenntartó börtön helyből nem lehet. Az 5 ezer úgynevezett előzetesen letartóztatottat nem illik munkáltatni helyből, tehát a 17 ezerből 5 ezer megyei házakban van, mert régebben úgy volt a bíróság a régi szép rendszerekben, hogy elítélték, és egyből be is zárták, tehát a régi megyei házakban csak egy folyosón kellett átmenni. Sajnos ez az egyik problémánk, az infrastruktúra. A maradék 12 ezerből van egészségügyileg alkalmatlan; van, aki egyéb konspirációs céllal nem dolgozhat, illetve van az úgynevezett költségvetési munkáltatás, mint már kitértem rá, amit ugyanúgy költségvetésből finanszírozunk.

A 8200 forint azért nem pontos, mert abban benne van az állomány munkabére is. Egyébként 500 forint plusz áfa jelenleg az élelmezésük. Ez azt jelenti, hogy miniszter úr utasításának megfelelően 2010-től jogszabályokat és normákat alkottunk annak érdekében, hogy minél önfenntartóbbak legyenek a magyar börtönök. Ennek megfelelően van a 44-es kormányrendelet, ami önök előtt természetesen ismert, hogy az államháztartási pénzek belülről hasznosuljanak, magyarul a büntetés-végrehajtás felé kell igénybejelentésként lenni bizonyos állami megrendelések vonatkozásában. Ezáltal, nem kikerülve az EU-s közbeszerzési törvényt, ami 54 millió forintig ad lehetőséget, tehát lehetőség szerint a rendőrség, egészségügyi intézmények és egyéb költségvetési szervek belülről rendelnek meg. Ennek megfelelően - azt hiszem, hogy önök előtt is referáltam már - a 2 milliárd forint összegű ruházati utánpótlási illetmény a tavalyi évben teljes mértékben belülről hasznosult meg. Nem került ki. Eddig a külső vállalásokban voltak a fővállalkozók, ez most belülről vonatkozik.

A kérdésre a válasz, hogy teljes mértékben önfenntartó börtönök nem lesznek. Ha az önfenntartást úgy definiáljuk, hogy az 50 százaléka, akkor az valószínűsíthetőleg meg fog valósulni.

Az a célunk, egyébként nem titok - például a négy mezőgazdasági gazdasági társaságból kettő a legnagyobb Magyarországon. Tehát a Pálhalmi Agrospeciál meg az állampusztai akármilyen egyéb intézmény a legnagyobb földtulajdonokkal rendelkezik jelenleg Magyarországon. És továbbra is azt tudom ajánlani képviselő úrnak, hogy nagyon szívesen elviselem, és meg kell nézni Pálhalmán például azt a háromezer szarvasmarhát és azt a 800 sertést, illetve a biogázüzemet, amely európai uniós forrásból működött. Egyébként négy milliárdos bevételű gazdasági társaságról beszélünk.

Elnézést, elnök úr, hogy sokat beszéltem.

ELNÖK: Megkérdezem a bizottság tagjait, hogy van-e további kérdés, hozzászólás a napirendhez. (*Mirkóczki Ádám: Nagyon röviden.*) Természetesen megadjuk a szót a képviselő úrnak, hiszen ehhez joga van, abban a reményben, hogy nem indulatgeneráló hozzászólásra készül. Parancsoljon!

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm, elnök úr a felkonfot, ha úgy tetszik. Nem tudom, hogy eddig mi volt az indulatgeneráló abban, amit elmondtam. Eszemben sincs indulatgeneráló hozzászólást tenni, igazából kérdeznék, hogy a Belügyminisztériumban a jövőben tervezik-e például a rendőrségi törvény átalakítását vagy jelentősebb módosítását, mert mi azt látjuk, ha problémákról beszélünk és a jövőt tekintve elő szeretnék mozdítani, akkor a rendőrség, és most a teljes személyzetet érintően mondom, egy jelentős százaléka - nyilván nem lehet bizonyítani, tehát ezt is egy szubjektív tapasztalás alapján mondom, ami a megítélésüket és a társadalmi megbecsültségüket jelentősen befolyásolja -, hogy egzisztenciális szinten az ő, nem szeretném azt a szót használni, hogy létbizonytalanságuk, mert az már eleve elrendeli a tényeket, hanem hogy e tekintetben, valamint a jogköröket és a fellépés határozottságát elősegítő szabályozás módosítását tervezik-e esetleg? Én most csak Heves megyéből, szűk környezetemből indulok ki, és személyes jó kapcsolatot ápolok

rengeteg rendőrrel különböző szinteken, és számos esetben napi tapasztalat az, hogy bűncselekmény észlelése esetén többször előbb jut az ominózus rendőrnek eszébe mondjuk valamelyik jogvédő szervezet vagy az ombudsman, mint az, hogy valójában hogyan és milyen arányban kellene fellépni az adott bűncselekmény elkövetőjével kapcsolatban. Én azt gondolom, hogy ez nagyon nagy probléma, ha ilyen napi szinten létezik. Ennek tervezik-e a változtatását?

Köszönöm.

ELNÖK: Államtitkár úr!

DR. TÓTH LÁSZLÓ helyettes államtitkár (Belügyminisztérium): Bocsánat, a végét nem értettem.

Azt gondolom, ön előtt is ismert, hogy az önök frakciója benyújtott egy módosítási javaslatot a rendőrségi törvénnyel kapcsolatban, ami azóta folyamatosan feldolgozás alatt áll. Természetesen időben fogunk rá válaszolni.

A végét nem értettem.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Van-e tervben a Belügyminisztérium részéről, tehát nem azért, hogy valamelyik ellenzéki frakció benyújt egy ilyen módosító indítványt, hanem a Belügyminisztérium önmagában tervezi-e, hogy változtat rajta?

DR. TÓTH LÁSZLÓ helyettes államtitkár (Belügyminisztérium): Kérnék engedélyt, elnök úr, erre majd írásban válaszolni, mert a jogi terület nem hozzám tartozik.

Azt viszont feltétlenül elmondanám, amire már kitértem, hogy a jelenlegi korfa körülbelül 28 év a rendőrség vonatkozásában, és éppen 2006-ban lett hozva az a törvény - és sajnálom, hogy Juhász képviselő úr nincs itt -, amelynek következtében az állomány 20 százaléka meglépett a rendszerből, akikre nagyon helyesen ez a kormány hozott egy járadékos javaslatot. Ennek következtében - azt hiszem, képviselő asszonnyal beszéltem -, hogy én például katonai főiskolát végeztem, és a 21-ből hárman vagyunk - én 45 éves vagyok - a rendszerben, az összes többi 18 fő úgynevezett nyugdíjas és járadékos. Tehát ezek azok a hibák, amit egyébként a rendőrségen és az összes többi fegyveres testületnél nem lehet számon kérni. Tehát az, hogy annak idején egy 50 éves őrmester képzett ki egy 20 éves rendőrjárórt, most pedig a 28 éves képez ki egy 22 évest, ezek azok a rendszerbeli, hogy úgy mondjam, hibák, amit már nem lehet visszacsinálni. Tehát 25 év után, azt hiszem, hogy a rendőrség állományában mintegy száz fő van, a 46 ezres állományban. Tehát a 25 éves szolgálati viszony utáni rendőri állomány körülbelül erről szól.

És önök előtt a lehetőség, hogy ezen változtassanak, akár életpálya- vagy akár egyéb vonatkozásban, mert annak ellenére, hogy 3500 fővel növeltük a rendőrség állományát, azt hiszem, miniszter úr tegnap vitte pont kormány elé, hogy mintegy egymilliárd forint kellene ahhoz, hogy a minimálbér alatti - tehát a Belügyminisztérium kompetenciájában lévő középírányító szerveknél, ha emlékem nem csal, mintegy 8 ezer ember van, aki minimálbér alatti illetménnyel rendelkezik. Tehát csak bízgatni tudom önöket, hogy ezt szavazzák meg.

Köszönöm.

ELNÖK: Az a kérésünk államtitkár úrhoz, hogy az itt elhangzott javaslatokra egy rendes ülészakban lefolytatott bizottsági ülésre reagálást hozzon majd nekünk, akár ön, akár a Belügyminisztérium más vezetője, volt jó néhány ilyen, és a rendes ülészak valamelyik bizottsági ülésén ezeket vitassuk meg, hogy az önök számára melyik elfogadható, melyik nem. A jegyzőkönyv segít ezeknek az összegzésében.

Amennyiben nincs több kérdés... *(Nem érkezik jelzés.)* ..., megköszönöm mindenkinek az ülészakon kívüli munkáját, további szép napot kívánok! És minden kedves vendégünkre és a sajtó munkatársaira is ugyanaz vonatkozik. Köszönöm szépen a mai napi jelenlétüket.

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 47 perc)

Dr. Kocsis Máté
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Podmaniczki Ildikó és Baloghné Hegedűs Éva